

Student Reflections CLASS OF 2022

רפלקציות של התלמידים מחזור 2022

MILTON
GOTTESMAN
JEWISH DAY SCHOOL
OF THE NATION'S CAPITAL

with soul in mind

Elisheva Appelbaum

Maycomb County Newspaper

New Teacher In Town

Maycomb County Elementary school has not received a new teacher from North Alabama, named Miss Caroline Fisher. She studied education in college and has traveled to Maycomb County to provide our children with a new type of learning, not out of the textbook. We have asked some of the children whether they think of her. The first person asked was Harry Ewell, who was very blunt in his opinion of her. He said, "She is much too strict and always in our business. Everyone in this town knows we Ewells only do up for the first day of school, but she kept bugging me about it and wouldn't quit." Another person we asked was "Vivier Cunningham, he told us that, "She wouldn't stop bugging me about the book. I understand that not everyone has enough money to own the book. "Out of mere concern we figured out that she had offered him lunch money if he could get her back later, and he had to refuse. Some other children reported that she was very kind, but some kids were giving her trouble. So from

what they told us, she is a firm teacher who still needs to learn more about the kinds of people who live in this town. Either way, it seems like our children have been provided with a dedicated teacher who will do her utmost to provide them with a new style of education.

Atticus Grabs the Case

Drinking away, Atticus Finch has accepted the Tom Robinson case, and will be fighting to prove Tom's innocence. He is being tried for attempting to rape and beat Mervilla Ewell. There are rumors that citizens of Maycomb County are not supportive of attorney Finch defending Tom.

Attempted Lynching

and not get in the way of white people. It has been reported by multiple sources that the town's white citizens are uncomfortable with the decision to hand this case over to attorney Finch. We are only speculating, however, it is likely that one concerned that Tom has been assigned the only lawyer (Atticus) who might truly feel strongly about defending a black man, and concerned that Tom might not get up with a real opportunity to win his case. Even though it has never been declared aloud, it is implied that there should always be a way for a white person to win their case, although it may not be fair for Black people who are so tired, that's just the way the Court makes it. When we asked a man named Raymond Stiles how long it's been since a jury has decided in favor of a black person, he said, "I don't ever see any jury decide in favor of a colored man over a white man." Atticus Finch is known for always trying to set things which would explain their concerns about how much better he will get into defending Tom.

Last night there was an attempted lynchings right here in Maycomb County. It occurred at night in front of the town's jail, and consisted of some kind of mob attempting to harm Tom Robinson, who was being held in the jail. Atticus Finch has reported that the mob had other his daughter, Scout, had started talking to Mr. Cunningham, a man in the group, about his everyday life, other child, and family, he'd stopped onto a car to drive away, and the others had followed suit.

"While we are undoubtedly grateful on why this may have unfolded here, we still never truly know what was going through his mind. We're beginning to see how dedicated Atticus Finch is to proving Tom Robinson innocent. There he risked his own life to come to the jail late at night and protect Tom. It is quite a feat that he won't lose the rest of this town's white population. He is much more open-minded than others, seeing how not most others would have gone to so much trouble to defend a black man. Only Tom will tell whether his efforts will result as a win or a loss. However, one thing is for certain. The outcome of this case will reflect

being about a kind of equality towards black people that citizens of Maycomb County have never before seen, or grown used to for all that matter. How much we trust the fight for equality and black rights in this town to happen.

Convicted

Today, Tom Robinson was convicted for beating and raping Mervilla Ewell. During the case, Tom Robinson claimed that she had kissed him, and when he didn't kiss her back she had blocked his path out of the house. While the case he made was compelling, Mervilla Ewell still won. It could be argued that Tom should have won, but that wouldn't change the outcome of the case. After Tom had finished raising his amount of what had happened, Mr. Link Deas rose out of town and said, "I just want the whole lot of you to know one thing right now. That boy's wrong for one night years ago. I ain't had a speech, trouble ain't him. The speech? He was quickly told by Judge Taylor to get out because he had spoken out of turn, and he left the courtroom. When we tried to ask Mr. Link Deas why he did what he did, all he said was, "I

Murder and Injuries

Late last night, after the lynchings, celebrations, Atticus Finch's children, Scout and Jem, were badly injured and Bob Ewell was found dead. Mr. Ewell has despised Atticus for a long time, because of some different ways of justice. It's possible that the two incidents were related, while it's not impossible, it is unlikely that two children, one of them only one year old, were capable of killing a full grown man. If both these accusations are true, then Mr. Ewell either committed a suicide or there was someone else there that night. There has been rumors that Bob Ewell was involved in the lynchings. When we tried to ask Mr. Link Deas why he did what he did, all he said was, "I know the consequences, but someone had to say something, didn't they? Are there more people in this town who were stand up for black people than who are willing to actually do it? On the majority of white people in this town, truly how black people? Even though Tom was convicted, this one man choosing to take action proves that there may still be hope for the black population of Maycomb County.

Atticus Finch's Children

Atticus Finch's children, Scout and Jem, were badly injured and Bob Ewell was found dead. Mr. Ewell has despised Atticus for a long time, because of some different ways of justice. It's possible that the two incidents were related, while it's not impossible, it is unlikely that two children, one of them only one year old, were capable of killing a full grown man. If both these accusations are true, then Mr. Ewell either committed a suicide or there was someone else there that night. There has been rumors that Bob Ewell was involved in the lynchings. When we tried to ask Mr. Link Deas why he did what he did, all he said was, "I

To Kill a Mockingbird - Maycomb County Newspaper Project

Somewhere around seven and a half years ago, in the middle of first grade, I joined Milton, or, at the time, JPDS. Over the course of my time here, I've gone from learning how to form grammatically correct sentences, to clearly articulating my own opinions, to understanding the world and others' opinions, to forming essays, to expressing my thoughts through different forms of writing. I struggled to choose an artifact that was capable of expressing my experience at Milton and all that I've gained through my classes with teachers, relationships with friends, and more. I settled on a piece of writing that I formed in 7th grade based on the book *To Kill a Mockingbird* that I had previously titled, "The Maycomb County Newspaper." Assigning *To Kill a Mockingbird* was one of the ways that Milton aimed to widen our knowledge of discrimination and racism. In writing this newspaper I had the opportunity to study American history, including its flaws, and to understand the world from a point of view very different from my own. Learning about these real life problems has helped me to gain a better understanding of the history and struggles around me. Through this, Milton has also encouraged me to consider ways to fight the problems that people are facing in order to have a positive impact, and this has helped to better prepare me for the outside world.

Milton has provided an education that will help me use my resources and skills through high school and beyond. Not only does this artifact show my growth at Milton, but it also symbolizes the foundation my teachers and others have laid for me to continue to grow and improve in life. I've had an amazing journey here, making memories along the way with teachers, peers, and friends, and I've grown more than I ever would have thought possible when I first came to Milton in the middle of first grade.

אלישבע אפלבאום

הטיול שלנו לישראל

למדתי במילטון שבע וחצי שנים שהיו מאוד מיוחדות. יש לי הרבה זכרונות טובים, אולם, הטיול שלנו לישראל השנה הוא הזיכרון הכי משמעותי. שתי החוויות הכי חשובות עבורי בטיול היו בשבת כשדיברנו עם ילדים ישראלים מבני עקיבא, וכאשר הלכנו להתפלל בכותל. כל יום בשמונה השנים האחרונות היה לי שיעור עברית. אני זוכרת את השנה הראשונה שלי בכיתה א' ואיך לא ידעתי לספור עד שלוש בעברית. כל בוקר המורה שאלה אותנו, "איזה יום היום?" משום שלא ידענו איך אומרים את ימות השבוע והיינו צריכים ללמוד אותם. עכשיו, בכיתה ח', כשהיינו בישראל, הייתי יכולה לדבר עם ישראלים מבני עקיבא ולנהל שיחה איתם, וזה היה הרגע ששם נזכרתי כמה הגעתי רחוק מכיתה א'.

אמרתי בהתחלה שהחוויה השנייה, שהיא מאוד משמעותית מהטיול בישראל, הייתה כאשר בבוקר שבת הלכנו ביחד להתפלל בכותל. למרות שהייתי במקום הזה פעמיים בעבר, כשבאתי לשם עם הכיתה שלי זאת הייתה חוויה מאוד שונה ומיוחדת, כי זה רגע עם הרבה משמעות להיות בכותל. להיות במקום הקדוש הזה לא לבדי אלא יחד עם החברים שלי. הרגע הזה שילב שני חלקים חשובים מאוד בחיי: החברות שלי והקשר שלי ליהדות. אלה שני הזיכרונות שיכולים לתאר את הדרך שעברתי במילטון.

Avital Baer

Artifact for 8th Grade Graduation

Over the nine years that I have been in Milton, many projects have shaped my experience. In fourth grade one of the main projects for the year was the country project. The project consisted of choosing and researching a country, then creating a tri-fold, and writing paragraphs about the culture in those countries. At the end of the school year, there was a country fair for the whole school, where the fourth graders got to teach what they had learned about their countries. I had attended four country fairs since joining the school, and couldn't wait to finally be a part of the tradition. This project taught us more than just geography; it educated us on other cultures and broadened our view on the world. It was eye-opening to learn about the culture in Morocco, my country, and how different it was from the life that I lived here. More recently, this year, we worked on a model UN project, where we were assigned countries to research about, and then solve real world problems from the standpoint of our country. This put my growth into perspective. I looked back at my paragraphs and slideshows from fourth grade and saw how much I have learned since then. Everything from the content of my writing, the fonts that I chose, to the depth of the thinking, had changed. In nine years, this school has given me an irreplaceable gift—knowledge—and the curiosity to continue learning.

אביטל בער

חגיגת ימי הולדת בארוחת צהריים

אחד הזיכרונות הכי אוהבים אלי מכל השנים במילטון ו-JPDS הוא ארוחת צהריים של יום הולדת. זה היה כל חודש והיה פיצה, בראוניס, ושירים. מהגן ועד סוף בית הספר זה היה דבר שציפיתי לו. עכשיו אני בכיתה ח', ועשיתי הרבה דברים עם הכיתה שלי, אבל ארוחת צהריים של יום הולדת זה הזיכרון שאני הכי אוהבת.

ארוחת צהריים הייתה מיוחדת כי כשהייתי קטנה זה היה מיוחד לנסוע לקמפוס הצפוני. ראינו ילדים גדולים ואכלנו אוכל טעים. כשהיה יום ההולדת שלך, כל בית הספר שר יום הולדת שמח, ואתה קיבלת קאפקייקס. שנה אחת זה היה יום פיגימה וארוחת צהריים של יום הולדת באותו יום, בצירוף מקרים זה היה גם יום ההולדת שלי. בתמונה שלי אני עם פיגימה, כובע יום הולדת והחיוך הכי גדול, וזו אחת התמונות האהובות עליי.

בסופו של דבר, הדברים הכי מיוחדים אחרי תשע שנים במילטון והכי טובים הם הדברים הקטנים. זה לא היה טיול ישראל, או הטבע, אלא זה היה הזמן שבו בית הספר היה קהילה. אני חושבת שארוחת צהריים של יום הולדת היא כל מה שמילטון מייצג. זה דבר שאני מחפשת בבית ספר. ארוחת צהריים של יום הולדת היא זיכרון שאזכור לשארית חיי.

Maiya Blumenthal

My Basketball Jersey

“Milton on 3, Family on 6!” This chant, which we would say at the end of each basketball practice and game this season, helped me realize what it really meant to be on the Milton basketball team specifically and at Milton generally. As I look back on all my time at Milton, being on the basketball team was an experience that stood out to me.

“Milton on 3!” Chanting these words at the end of practices and games was not just a way to show our school spirit. For me, these simple words have a deeper meaning: pride in my school, commitment to Jewish values, and developing a lifelong love of learning. “Family on 6.”

I had the opportunity to connect with students in different grades. I learned how passionate the staff is, taking on coaching duties beyond their daily jobs or coming to games to cheer on their students. I witnessed the love and support the entire school brings to each game. So, for my artifact I chose my 8th grade basketball jersey: Number 50.

In sum, “Milton on 3, Family on 6.”

מאיה בלומנטל

חולצת הכדורסל שלי

אני לא יכולה לבחור דבר או זיכרון אחד שמייצג את תשע השנים בהן למדתי במילטון ואת כל החוויות שהיו לי אבל ניסיתי למצוא משהו קרוב לזה. דבר אחד שהכי מיוחד עבורי ומייצג כמה זכרונות וקשרים משמעותיים עבורי, היא החולצה של נבחרת הכדורסל של מילטון. התחלתי לשחק כדורסל בנבחרת של בית הספר בכיתה ד'. אהבתי להיות בנבחרת עם כל החברים שלי והמשכתי כל שנה עד עכשיו. כל שנה, אהבתי להיות חלק מהנבחרת קצת יותר ועכשיו אני באמת מבינה שזאת הייתה החוויה המיוחדת ביותר השנה.

כפי שאתם יכולים לנחש, שיפרתי את הכישורים שלי במשחק הכדורסל, אבל החוויה הייתה הרבה יותר חזקה מזה. בנבחרת, הייתה לי קהילה בתוך קהילה, משפחה בתוך משפחה. בניתי קשרים עם תלמידים בשכבות שונות שאני לעולם לא הייתי יכולה לבנות אם לא הייתי בנבחרת. להיות חלק מנבחרת הכדורסל של מילטון נתן לי את ההזדמנות להבין איך זה מרגיש להיות חברה בקהילה ובמשפחה של מילטון. החולצה שלי היא רק דבר אחד שמייצג את כל המשמעות מאחורי החוויה המיוחדת שלי בנבחרת הכדורסל ובמילטון.

Jacob Breeze

3rd Grade State Project

Over my time at Milton, I have had many memories and meaningful experiences that I could have chosen to talk about as graduation approaches. Being here since kindergarten, I have had the opportunity to watch myself progress throughout the years. One piece of work specifically has stuck with me over all this time: my third-grade state project.

The state I was given to research was Nebraska. This was the first time I got to create a project and write paragraphs all by myself. I was able to create and present a travel guide, which I made by learning about the culture in a state of which I had no previous knowledge. I made a poster filled with the paragraphs and information I gathered and was able to decorate it as I liked. It was amazing to see all the work my classmates and I had done in the time we were given. Overall, it was a super fun experience that laid the foundation for many more projects and assignments in the years that followed.

יעקב בריז

פרויקט מדינה בכיתה ג'

במהלך התקופה שלי במילטון, היו לי הרבה זיכרונות וחוויות משמעותיות שיכולתי לבחור לדבר עליהם כשהסיום מתקרב. בהיותי כאן מאז הגן, הייתה לי הזדמנות לראות את עצמי מתקדם לאורך השנים. יש יצירה אחת ספציפית שאני זוכר לאורך כל הזמן הזה: פרויקט המדינה שלי בכיתה ג'.

המדינה שניתנה לי למחקר הייתה נברסקה. זו הייתה הפעם הראשונה שיצא לי ליצור פרויקט ולכתוב פסקאות לבד. הצלחתי ליצור ולהציג מדריך טיולים, אותו הכנתי על ידי למידה על תרבות שלא היה לי עליה ידע קודם. הכנתי פוסטר מלא בפסקאות ובמידע שאספתי והצלחתי לקשט אותו כמו שאהבתי. היה מדהים לראות את כל העבודה שאני וחבריי לכיתה עשינו בזמן שקיבלנו. בסך הכל, זו הייתה חוויה סופר מהנה שהניחה את הבסיס להרבה פרויקטים ומשימות בשנים שלאחר מכן.

Eleanor Brosowsky

Third Grade Native American Project

Over my seven years at JPDS/Milton I have come to appreciate the strength of a good foundation. And by that, I mean that my experience at this school has undoubtedly helped form who I am as a person now, and who I will be in the future. I've been taught by so many amazing people about so many amazing things, but what has stuck out to me the most throughout my many different classes is the emphasis put on understanding those different from ourselves. I specifically remember one of the very first instances of this was in third grade. While each one of us studied a different state throughout the duration of the year, we also learned the histories of the numerous regions. Not only did we learn about the creation of the states, but we learned about those who lived there before us: the Native Americans. We learned about the many diverse tribes and their distinctive buildings, crops, family lives, and cultures. After doing our research, everyone split into groups of two or three by the location of their states and created a sculpture or a model to represent the tribe of our area. My group and I were assigned to study the Iroquois, and made a working (but small) model of stickball, a precursor to lacrosse, created by the Iroquois. This project was a highlight of my year - not just because it was super fun, but because it promoted the importance of diversity. It's very hard to look at the world free from biases, but when you know not just your own history, but the history of those around you, you are able to begin to see the world from other points of view. And learning about the Native Americans' history; as well as our country's history, has allowed me to broaden my perspective. I could not be more grateful to have had an environment and community that encourages and embraces the changing and widening views of our world.

אלינור ברוסאוסקי

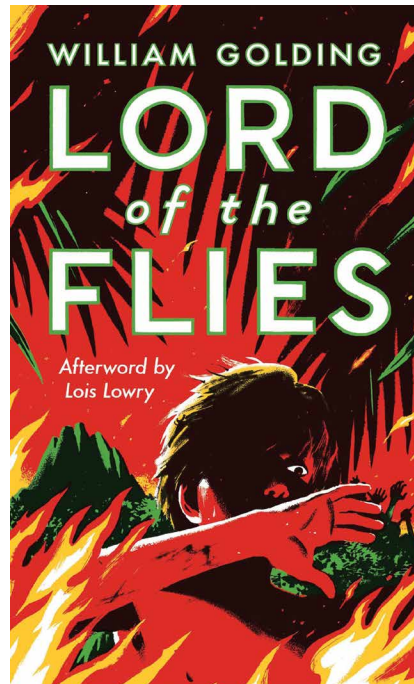

Scavenger Hunts

זיכרון ממילטון

אני זוכרת שבכיתה ו' הלכתי עם החברים שלי במסדרון בקומה השלישית. כשהלכנו שם ראינו פתק במטף. קראנו את הפתק, והיה רמז על מקום. הלכנו למקום שהרמז דיבר עליו, והיה שם עוד רמז. בסוף, הרמזים היו חלק מ"חפש את המטמון" שהתאום שלי, גדעון, הסתיר לעצמו בכיתה ה'. בגלל שאנחנו מצאנו את הפתק הקטן, הלכנו להרבה מקומות בבית הספר, ובילינו הרבה זמן ביחד. עכשיו, כל שנה אנחנו עשינו "חפש את המטמון" ביחד. אני חושבת שהמשחק חפש את המטמון הוא דומה למילטון. במילטון, אתה לעולם לא תפסיק ללמוד דברים חדשים, והקהילה שלנו עובדת ביחד כל זמן. בשבע השנים שלי במילטון, כל הקהילה היתה שם בשבילי: המורים, התלמידים, והמנהלת. בכל הזמן שלמדתי כאן היה לי מזל גדול שהיתה לי קהילה מדהימה. עצוב לי לעזוב את מילטון, אבל אני יודעת שבית הספר הזה הכין אותי לעתיד. אני לא יכולה להיות אסירת תודה יותר, ואני אזכור את כל החוויות כאן לכל החיים שלי.

Gideon Brosowsky

Motivation

Milton has taught me many things throughout the years. I have become a better writer, a better reader, and overall, a better student because of the education that I have received. There is no better way to illustrate this than by showing two of the writing projects I did this year. My first was my final project for *Lord Of The Flies*. While it was certainly an option to do a classic regular writing project, I was given the opportunity to do something more creative. So I decided to write a couple scenes of dialogue between the four Enlightenment philosophers that we studied, analyzing the plot of the novel as a way to prove their theories on human nature. This helped me not only to think about the book's deeper meaning, but also to explore ways to apply some of the philosophical lessons that we learned to modern times. Later in the year, we did our first Document Based Question, which involved a week of preparation followed by writing a full essay in 40 minutes. I would like to say that I am someone who lets the assignment fill the deadline; give me two weeks and I use the full two weeks. But when given an assignment to write a composition in a class period, I found out that I can use whatever time I have to put forth my ideas. Due dates and deadlines provide external motivation, but the opportunity to explore ideas in imaginative and out-of-the-box ways ignite my internal motivation. I am grateful for all the opportunities I have had at Milton to engage in learning that has spurred my internal motivation and creative effort.

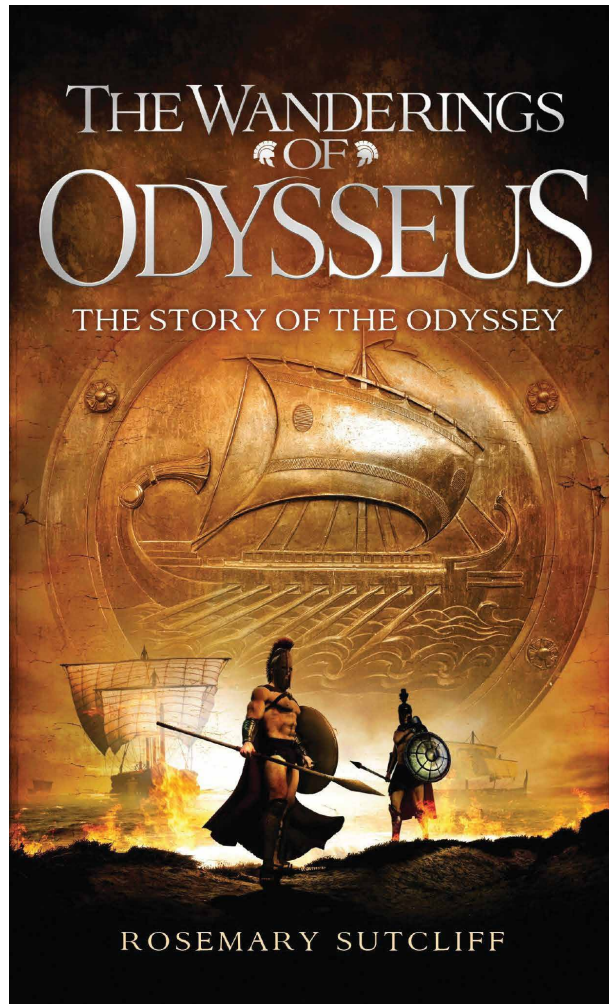
גדעון ברוסאווסקי

פרויקט המדינות בארצות הברית

אני זוכר שבכיתה ג' כל התלמידים בכיתה ג' עשו את "פרויקט המדינות". בפרויקט המדינות כל התלמידים קיבלו מדינה באמריקה ועשו מחקר על המדינה. בסוף השנה התלמידים הלכו לאולם ספורט וכל הכיתות במילטון ראו את הפרויקט. אני קיבלתי את מדינת מונטנה ובסוף השנה אמא ואבא שלי ראו את הפרויקט שלי, ואני שמחתי מאד.

Dani Cotlear

Sixth Grade Wanderings of Odysseus Project

Milton always finds a way to encourage interactive learning, making the school experience more memorable overall. In sixth grade we read a version of the *Odyssey*, an epic poem written by Homer. We had been learning about Ancient Greece. This inspired two of my friends and me to create a rap which was a summary, depicting and recreating Homer's tale. The rap had exchanging lines, ongoing rhymes that were sublime(s). This early Milton experience taught me the importance of combining the core values of education, creativity, and positive feelings for learning. Go Milton!

דניאלה קוטליאר

ה"צב"

יש לי זכרון נעים מאוד מה"צב". ה"צב" זה שם של הלוקר של החברה שלי בכיתה ח'. בלוקר היו הרבה ממתקים. השם של לוקר היה ה"צב" כי היה ציור של צב על הלוקר. הלוקר היה של אלהיה שם הרבה אוכל. היא לא שמה את התיק שלה בלוקר. חמישה תלמידים שמו ממתקים בלוקר. אני ואלה עכשיו חברות טובות בגלל ה"צב". יש גם כבשה (צעצוע) שגרה בלוקר, והשם של הכבשה "מארי אנטואנט".

Yehuda Dachman

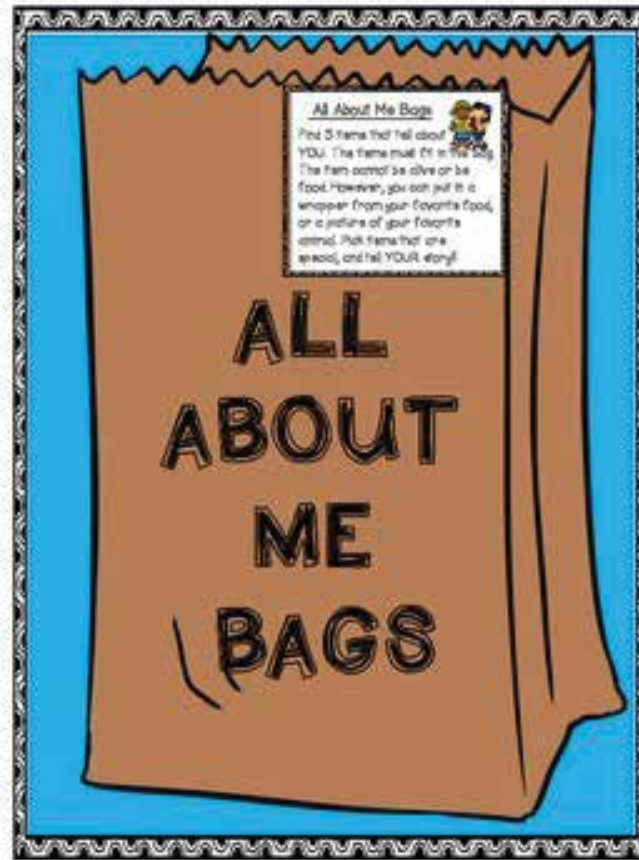

Milton's FLL Robotics Team

I came to Milton when I was in fifth grade. It was the year of 2018-19, and it was the first year in the new building. That year, the school decided that the school should start a First Lego League robotics team. At the time, I joined the program because it had cool robots, but I have stuck with it every year since, and it has been one of the most valuable experiences that I have had at Milton. It helped me further advance my engineering and design skills, and it pushed me to learn computer programming. It taught me to work better as part of a team but also to improve as an individual. Above all, it was an incredibly fun and meaningful experience, and I am very excited to continue robotics in the future.

יהודה דכמן

הכל על עצמי

התחלתי ללכת למילטון כשהייתי בכיתה ה'. הפרויקט הראשון שעשיתי במילטון היה הפרויקט של החפץ בתחילת כיתה ה'. בפרויקט הזה שקראו לו "הכל על עצמי" היינו צריכים לקחת שלושה דברים מהבית שלנו שמסמלים אותנו ומייצגים אותנו.

הפרויקט שאני עושה עכשיו לסיום הלימודים שלי הוא גם על חפץ. זה כמו לסגור מעגל שהתחיל בכיתה ה' ונגמר עכשיו.

Ami Epstein

The Egg Drop Challenge

Throughout my time at Milton, I have learned many important traits and characteristics that helped define me. One trait is my love for engineering, design, and problem solving. The egg drop project we did in third grade sparked this interest for me. This taught me engineering, design thinking, and problem solving through the need to protect our egg through a 50-ish foot drop with limited materials and time. Through this project, I also learned the value and fun of teamwork. I needed to collaborate with my partners to keep our egg safe while still agreeing on what materials we should use to make our contraption. My partners and I didn't always agree, but we shared our different perspectives and ended up coming up with a plan that incorporated our different ideas and opinions. When it came time to drop the egg, our egg landed safely and didn't break. I was filled with a feeling of victory back then. And now that I think back on it I see that this project represents the joy I feel in figuring out a puzzle or a problem, coming up with an idea or new way of doing things, and figuring things out with my friends. Through my years, Milton has shaped me, and I am thankful for it.

עמי אפשטיין

קבלת שבת

שלום, שמי עמי, ואני בכיתה ח' במילטון. למדתי במילטון תשע שנים, מהגן ועד עכשיו. זיכרון אחד שיש לי זה זיכרון מכיתה ג'. כל יום שישי כשאכלנו ארוחת צהריים, עשינו את הדברים שעושים בערב שבת, כמו לשיר שלום עליכם. אני מאוד אהבתי לעשות את זה כי זה הזכיר לי שאני הולך לבית של סבא וסבתא שלי לאכול ארוחת ערב של שבת. אני מאוד מתגעגע לזה וזוכר את זה טוב מאוד. אני זוכר שאנחנו לקחנו את ארוחת הצהריים שלנו וישבנו בכיסאות שלידי השולחן הארוך. המורה שלי אמרה קידוש, ואנחנו הלכנו לרחוץ את הידיים שלנו. אחרי זה אנחנו עשינו "המוציא" ואכלנו. אחרי הקידוש אנחנו גם שרנו שלום עליכם ועוד שירים. אחרי שאנחנו סיימנו לאכול, שרנו את ברכת המזון. זה דבר מאוד כיף שעשינו, אבל המורה שלי לא עשתה את זה בשנה שאחרי. זה לא היה טוב כי אנחנו אהבנו את זה, אבל זה גם טוב כי זה מאוד מיוחד עכשיו. אני למדתי שם איך לעשות קבלת שבת לארוחת ערב של שבת. אני אזכור את זה לכל החיים שלי וכשהיו לי ילדים, אני אעשה קבלת שבת איתם.

Micaela Fistel

The Milton Panda Welcome Gift

My experience at Milton has been nothing short of extraordinary,
New, adventurous, and educational.
I have immersed myself in Hebrew vocabulary,
Judaism, and friends, irreplaceable.
My artifact is the Milton Welcome Gift,
The foam panda stress ball.
Why would I choose something as small as my fist?
Because it was the warm welcome that started it all.
If one memory had to have been chosen,
It would have to be the day that I arrived.
I was so excited, eager, and full of emotion,
After being in another country, my Jewish studies had been deprived.
I was considered a new student at the beginning at 4th grade,
So the Admissions Office had a meeting with my family.
My dad was happy-crying because just as he had prayed,
I would get the Jewish and Hebrew education, finally.
Over the years that I have been at Milton,
I have grown in knowledge and friendships.
I am proud of where I started,
And what I have accomplished.

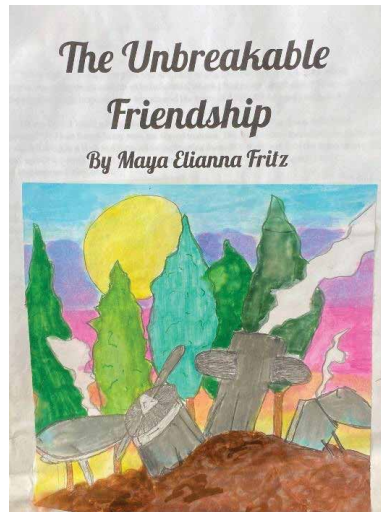
מיכאלה פיסטל

חגיגת ימי הולדת בארוחת צהריים

כשהגעתי לראשונה למילטון, קיבלתי מתנה, כדור פנדה בגודל של כף היד שלי, ואפשר למעוך אותו. קיבלתי את המתנה הזאת כי הייתי תלמידה חדשה. היום, עדיין יש לי את המתנה בבית, והיא מזכירה לי את תחושת השמחה שהייתה לי כשקיבלתי אותה לראשונה, ואת השנים שלי במילטון. אני זוכרת שהרגשתי מאוד שמחה, וגם אבא שלי היה מאוד שמח כי אני יכולתי ללמוד עברית ולקרוא את התורה. אני כל כך שמחה שהייתה לי ההזדמנות ללמוד יהדות ובכלל ללמוד במילטון, כי זה חשוב לי כיהודיה ולתלמידה שאני היום. אני חושבת שהלימודים במילטון יאפשרו לי להמשיך לגדול גם כשאני בארץ אחרת!

Maya Fritz

My Fourth Grade Creative Writing Story

Looking back over my many years at Milton since kindergarten, I fondly remember a fourth grade creative writing project that helped me develop my writing and realize the joy and love I have for it. Each morning of the first semester in my General Studies class, my teacher, Ms. Goldstein, displayed a photograph from the news on the whiteboard. There was no caption or explanation that accompanied the picture. The assignment for the class was to quietly introspect and write about what we saw. Afterward, we discussed our interpretation of the image and then Ms. Goldstein would explain its true origin.

After doing this for a few months, Ms. Goldstein assigned us to write a short story loosely based on one of the photographs. I chose to expound on a photograph of a young Muslim girl in a burqua. I researched more about the culture of Islam and wrote a short story about an American girl whose plane crashes in a Muslim community and develops a special connection and friendship with a Muslim girl her age.

It was a very unique and impactful assignment for many reasons. First, I was given absolute freedom in all aspects of my writing such as the plot, style, and length, and this was really exciting for me. Second, I was delighted by the opportunity to have the chance to use a range of vocabulary such as the word 'azure' to describe the ocean and 'torrents of tears' to describe the girl's reaction after the plane crashed. Finally, I was very proud of its complicated plotline and its hefty length of four pages, the most I'd ever written.

I have deeply cherished the creative projects such as this that I've had at Milton. I'm so thankful that I've been able to explore my imagination and individuality through the lens of what we are learning. These experiences have motivated and inspired me and given me the confidence to write on my own time and even to submit my writings for publication outside of school. I am so grateful for the confidence and learning I have gained at Milton.

מאיה פריץ

למה כתיבה חשובה עבורי

בזמן שלי במילטון, אני למדתי עברית כל יום והשיעור הזה הפך לשיעור משמעותי והכי חשוב לזהותי. כתיבה היא המקצוע האהוב עליי ואם זאת, אני פחדתי לכתוב בשפה אחרת מאנגלית, השפה הראשונה שלי. בחטיבת ביניים בשיעור עברית, אנחנו היינו צריכים לכתוב הרבה יותר מאשר בעבר, והיינו צריכים לכתוב בפסקאות ארוכות. בהתחלה זה היה קשה מאוד עבורי משום שאני ניסיתי לתרגם את המחשבות שלי מאנגלית לעברית. זה לא עבד מפני שהשפות שונות מאוד ואי אפשר לעשות את זה. אז למדתי שהייתי צריכה לחשוב על הרעיונות שלי בעברית כדי לכתוב וליצור אותם בעברית. אחרי שאני הבנתי את זה, יכולתי לכתוב בלי כל כך הרבה התחבטות ולחץ. העברית בכתיבות שלי גדלה במהירות, במיוחד כי אנחנו יכולנו לכתוב על דברים שמעניינים וחשובים לנו ולא רק על הדברים שקשורים לעברית או יהדות. בכיתה ז', אני למדתי מסבא וסבתא שלי מצד אימי על ההגירה הארוכה והקשה שלהם לארצות הברית. אני דיברתי איתם וכתבתי חיבור על המסע שלהם. מהפרויקט הזה אני למדתי הרבה על ההגירה של משפחתי, והוא קירב אותי אליהם. המקום של העברית בלב שלי גדל, לא רק בגלל החשיבות למשפחתי אלא גם בגלל החשיבות של השפה לזהות שלי. בכל פעם שאני כותבת בעברית, אני מרגישה יותר קרובה ליהדות. אני כותבת מליבי ונותנת חלקים של עצמי לכתיבה. אני תמיד בוחרת את המילים שאני משתמשת בהן בזהירות. עברית מאוד מיוחדת בשבילי ואני מקווה שאני תמיד אמשיך ללמוד את השפה הנפלאה הזאת. עברית התחילה עבורי כשיעור חובה בבית ספר בלבד. אולם היום עברית היא הרבה יותר מזה. עברית היא חלק חשוב מהחינוך, הילדות שלי, התרבות שלי, וזהותי.

Tsion Getachew

Our TEVA Trip

Over the course of my time at Milton, the whole-grade overnight trips have been highlights. In fifth grade we went on a four-day, three-night trip at Pearlstone where we participated in the TEVA program, an experience that connects Jewish values with environmental learning and consciousness. Every day was an adventure and on the last full day, we were tasked with creating something with which we would remember the trip. We had an activity where we made pieces of tie-dye cloth. The task was to create dye from natural resources like plants and to then turn a white piece of cloth to a colorful work of art. I remember that even as I struggled with the process of creating the dye, my friends went out of their way to help. It was such a short and seemingly forgettable moment but it's times like these that I'll look back on and remember fondly from my 8 years at this school.

ציון גטצ'ו

הטיול שלנו

זה היה הזיכרון שאני מאוד אוהבת. יש לי הרבה זכרונות ממילטון אבל הזיכרון הזה הכי מיוחד. כיתה ה' הייתה כיתה עם הרבה מאוד טיולים כמו הטיול לפילדלפייה או השבתון בבית ספר. דבר אחד שאני זוכרת מהטיול לפילדלפייה הוא שאנחנו ביקרנו בפעמון החירות ויש חצר ליד זה ואנחנו שיחקנו שם משחקים. אז כיתה ה' הייתה בשבילי השנה במילטון עם הכי הרבה זיכרונות.

הדבר שאני הכי אוהבת במילטון זה שהמורים והתלמידים היו נחמדים ותמיד רצו שיהיה לי טוב בכל הדברים כמו הלימודים שלי ואיך שאני מרגישה. אני חושבת שבית הספר צריך לעזור לתלמידים ולהיות קהילה טובה לכל האנשים.

Maya Goldman

Fifth Grade Shabbaton

Over the course of these amazing nine years at Milton (and JPDS), I have made many memories that will stay with me for years to come. One that was especially meaningful and impacted me the most, was the Fifth Grade Shabbaton.

While our class all became friends through going to school together, I felt like the Fifth Grade Shabbaton was the first time we went from being just friends, to being a community, a הליחה. We had Shabbat dinner together, prayed together, played games together, and at the end, did Havdalah. It was the first of many special bonding experiences like this outside of school, all leading up to the Israel trip. We left the Fifth Grade Shabbaton feeling less like a grade at Milton, and more like a second family.

One of the most meaningful parts of the Fifth Grade Shabbaton was how we all wrote a *dvar Torah*, a short lesson, about the *parsha* that week. It showed how much we had all grown and learned at Milton. Milton has taught us how to look at a text, find a deeper meaning, and connect it to our lives. We don't just look for the obvious answer on the page, but clear our own path and create new ideas to share with others in our community.

My experience at Milton is something I will forever cherish. I am so thankful that I was given this opportunity to grow, learn, and become the person I am today. I would like to thank all the people that have helped me get to where I am. Because of you, I am ready to take my next step out into the real world and am ready to face the problems that might get thrown my way.

שרית גולדמן

תחרות הבישול

הזיכרון שלי הוא תחרות בישול בכיתה ה'. השליחה, התחילה את התחרות כי זה היה משהו שהביא קצת ישראל לבית הספר. אנחנו עשינו ארוחת בוקר ישראלית עם יוגורט, סלט, והרבה יותר. היו ארבע קבוצות, כל אחת עם חמישה תלמידים, והיו שני שופטים. זה קרה באביב ומזג האוויר היה חם. הקבוצה השנייה ניצחה ואחר כך כל הכיתה אכלה את האוכל שאנחנו עשינו. זה היה ממש כיף ומשמעותי.

Hannah Green

Haggadahs

Looking back on my years at Milton, I vividly remember the *haggadahs* we made every year. Each year as Pesach rolled around, we would all work on a *haggada* as a grade, writing *dvars*, lessons and insights based on the text. In some cases, we would make illustrations like one I made of a stick figure of Moses beating up the Egyptians. The one *dvar Torah* I remember the most fondly was for the haggadah I made in 2020 when I was in sixth grade. I remember working really hard on it and being super proud when I finished. Looking back on it, I can see some... flaws, for instance it is a total of 176 words written in size 26 font. This was a strangely pleasant surprise, as it helped me to recognize how much my writing had grown in the past 2 years.

It's really easy to not fully see how much you have been learning and improving. But when I compared my 6th grade insights to my 8th grade *dvar Torah*, I couldn't even tell it was me. Although my 2020 *dvar* was not as inspiring as I thought it was, I still have very fond memories of it. At Pesach in 2020, I hinted to everyone about a performance that was about to take place during the seder and after I finished sharing my lesson, I answered questions from my fans, my family. It's great to see how much I have learned and grown, and I loved working on all of my haggadas through the years.

Working on different contributions to the haggadah each year is something unique to my experience at Milton that I will really miss, and I have so many happy memories of writing and showing the haggadahs to friends and family. I'm honestly crushed that my time at Milton is coming to an end. I love the *kehila* we have built together and how our whole grade has become so close over the years. I will miss all of you so much and I still can't believe that I won't be with you next year. I think my 6th grade haggadah is one of many things that show just how much we have all changed and grown throughout our time together. Milton, I owe literally everything I know academically to you. Thank you so much for all the good memories.

חנה גרין

פרויקט החקירה במילטון

יש לי זיכרון מעניין מפרויקט החקירה בכיתה ה'. כל התלמידים בכיתה עשו את זה. אני זוכרת שאני לא ידעתי מה לעשות. בסוף, אני חשבתי שאני עשיתי פרויקט לא טוב כי כל התלמידים עשו פרויקטים טובים מאוד. אני עשיתי פרויקט על דובי גומי. אני שמתי דובי גומי במים וסודה. למדתי שאחרי שאני לקחתי את הדובי גומי מהמים, הדובי גומי היה גדול מאוד.

Meital Hochstein

Second Grade DC Research Project

At Milton, we often take advantage of the fact that we live in DC by going on field trips to places like memorials and museums, but one memory that stands out for me is when I was just eight years old interviewing students at Georgetown University. In second grade, we were tasked with choosing a place in DC to research and write about, and when I saw Georgetown University as an option I immediately picked that one. That day, my mom and I explored the campus, stopping random students to ask about their experience there, being in awe when I saw their library, and trying to find out what “*Hoya Saxa*” means. At the time, I was over the moon to talk to all the cool college kids and see what I’ll get to do when I grow up. The students I spoke to were all so excited that they have the opportunity to live in Washington, DC, a city that is so vibrant, diverse and interesting. Sometimes I forget how special it is that I live, and go to school in one of the most fascinating cities in our country - literally the nation’s capital. Talking to those students made me remember and appreciate how lucky I am to have DC as the backdrop of my education.

מיטל הוכשטיין

ההרפתקה שלי באוניברסיטת ג'ורג'טאון

הרבה פעמים במילטון אנחנו מנצלים את העובדה שאנחנו גרים בעיר הבירה של ארצות הברית, עיר עם היסטוריה וחשיבות לאומה האמריקאית. זה איפשר לנו לבקר באנדרטאות מוזיאונים מעניינים. אחד מהזיכרונות האהובים עליי הוא כשהייתי בת שמונה וריאיינתי תלמידים באוניברסיטת ג'ורג'טאון. בכיתה ב' היה לנו פרויקט שבו היינו צריכים לבחור מקום בושינגטון די.סי ולעשות מחקר עליו. הגעתי לקמפוס עם אמא שלי וכל היום הסתובבנו בו, עצרנו תלמידים ושאלנו אותם על החוויה שלהם כתלמידים בעיר הבירה של ארה"ב. ראיתי את הספרייה הענקית, ולמדתי קצת על התרבות של האוניברסיטה. כשהייתי שם, שמחתי כל כך להיות ולדבר עם הסטודנטים המגניבים. אני זוכרת שבמשך השבוע חשבתי על מה אני אעשה בעתיד ואיפה ארצה ללמוד. השיחות שלי עם הסטודנטים בג'ורג'טאון עוררו בי השראה. לפעמים אני שוכחת שאני גרה בעיר עם מגוון גדול של הזדמנויות, והפרויקט הזה עזר לי לזכור את זה.

Daniel Jacobson

Finding Ancient Pottery at *Beit Guvrin*

The artifact that I chose is a two thousand-year-old piece of pottery that I found in a cave at Beit Guvrin during our Israel trip this past March. The cave dates back to the Hellenistic period and was brimming with Jewish history. The pottery was abandoned as the Edomites were fleeing, and now adults and children can help uncover what was left behind and learn about civilizations previously located there. While looking for artifacts, my friends and I discovered a treasure trove of pottery. The feeling of being the first person to interact with this pottery in two thousand years was both exhilarating and humbling. And the fact that this belonged to some random Eomite 2200 years ago was fascinating to me. It left me with so many questions such as, "Who last touched this pottery?" "What was their job?" "What was their everyday life like?" I am naturally very curious, and this experience is just one of the many ways that Milton has given me the ability to explore my curiosity-- and to do so alongside my friends. Thank you so much for this opportunity and so many others.

דניאל ג'ייקובסון

ירושלים בלילה

הזכרון האהוב עלי ממלטון השנה הוא כאשר ראינו את ירושלים בלילה בפעם הראשונה בטיול לישראל. זה היה משמעותי בשבילי לראות קהילה יהודית כזאת גדולה.

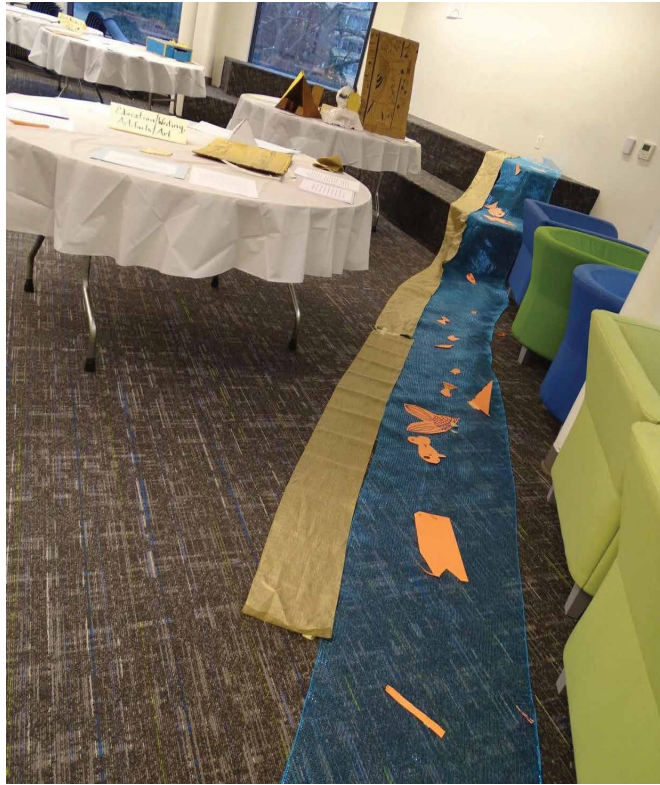
Serah Jeruchim

The Inquiry Project

In sixth grade, we took part in an inquiry project during science. The inquiry project was an opportunity that we had as young middle schoolers to design our own testable questions and answer them through an experiment we designed. For my inquiry project, I came up with an experiment to calculate the amount of electrolytes in different drinks. The inquiry project was an important milestone in my learning career at Milton because I had more freedom and creativity to focus on something that interested me. In addition to being fun, the inquiry project also enabled me to learn some very important life skills. When conducting my experiment I had to perform many trials, each time changing a different variable until my experiment succeeded. These trials taught me patience, persistence, and confidence in my capabilities and my own ideas. These are things I will take with me even after my time at Milton is done. I deeply appreciate the educational opportunities that I have had at Milton, like the inquiry project, as well as the friendships that I have formed here. Thank you, teachers, families, and fellow graduates! You have all impacted me in ways that I will always remember.

שרח ירוחם

חפץ ממצרים

אני זוכרת בכיתה ו' שאני עשיתי חפץ עתיק ממצרים. אני אהבתי את הפרויקט כי כל הכיתה עבדה ביחד. אנחנו עשינו את החפץ בשיעור אמנות. החפץ שלי היה מאזניים לאנשים שמתו. עשיתי את המאזניים מעץ ופלסטלינה. הצבע של שלהם היה זהב. בסוף התלמידים עשו מוזיאון קטן בקומנס, ומורים, ילדים, והורים ראו את העבודות של הילדים. אני אהבתי את הפרויקט כי כל העבודות היו מעניינות מאוד.

Nava Klar

Building Sukkot at Mifgashim

Over the course of my time at Milton, I've had many amazing experiences. All of my best experiences at Milton were with my friends. In seventh grade, we built a *sukkah* at Valley Mill the week before Sukkot. I am very fond of this memory, because we all worked together to make it. Our *sukkah* shows that when we work together we can make anything, even a *sukkah* with six walls and a grass braid roof. I loved the *Mifgashim* experience, because I got to do all kinds of outdoor things with my friends that I wouldn't be able to do in an indoor school setting. I know that this sounds kind of cheesy, but being at Milton with all of my friends has been an incredible experience, and one I will cherish forever.

נאוה קלר

ריקוד התרנגול

יש לי זכרון שמח מהיום הראשון כשאני ביקרתי במילטון. הייתי במסדרון של כיתה ו', וזה היה בבוקר. אני פגשתי את החברים שלי בפעם הראשונה. בארוחת צהריים אני ומרים רקדנו את "ריקוד התרנגול" ואני אכלתי את הציפס של מרים. אחרי זה אני הייתי עם החברים שלי ועשינו טיול במילטון.

Ariella Klugman

“Wooter” Bracelet

Over the course of my many years at Milton one of my fondest memories is my advisory group and all the activities we did together. At the start of my first year in middle school, we were assigned advisory groups. I was immediately excited to hear that I had Ms. Savopoulos as an adviser, and, of course, she made it so fun. During one of our first meetings, we discussed potential names for our advisory group, and we all decided on “Wooter” because that’s how Ms. Savopoulos says water. A week or so after, as a bonding activity, we made beaded bracelets each with our advisory name on it. Our advisory brings joy to the day. We always get the option to speak for two minutes about whatever we want, and we have annual birthday celebrations dedicated to each person in our advisory. We always listen to each other (mostly) and have fun together. In Israel, we took an advisory picture as well as having an advisory picture from Ms. Savopoulos’s birthday celebration. Our advisory is a part of my school week, and I am so glad I spent it with all of my friends. Even after my three years in middle school, I still look forward to advisory every week.

אריאלה קלוגמן

הצמיד של advisory

שלום קוראים לי אריאלה קלוגמן, אני תלמידה במילטון כבר תשע שנים ויש לי הרבה זכרונות מיוחדים אבל יש לי זיכרון אחד שאני אוהבת במיוחד. הזיכרון שאני מאוד אוהבת ב-"advisory". יש לנו "advisory" וזה התחיל בכיתה ו'. יש לנו קבוצות ל-"advisory" ויש מורים אחרים לכל קבוצת "advisory". אני התרגשתי כי הקבוצה שלי הייתה עם גברת סוופוליס, ושיעור "advisory" התחיל להיות אחד השיעורים שאני אוהבת מאוד. יש לנו "advisory" פעם אחת בכל שבוע ורק עשרים דקות אבל זה כיף מאוד, כי אנחנו עושים הרבה דברים ביחד כמו בשיעור אחד שבו היינו צריכים לבחור שם. לא כולנו אוהבים את השם, אבל זה שם מצחיק מאוד. השם שאנחנו בחרנו "wooter" כי זאת מילה שגברת סוופוליס אומרת. ב-"advisory" אנחנו כמו קהילה -אנחנו עושים הרבה דברים מצחיקים וכיפיים, אבל הזיכרון שאני מאוד אוהבת מה-"advisory" זה שאנחנו עשינו צמידים. על הצמידים היה כתוב "wooter" כי זה השם של ה-"advisory". יש לי את הצמיד שהכנו בכיתה ו' ואני זוכרת מתי הכנו אותו. זה היה כל כך כיף ועשינו הרבה דברים מהנים ביחד כמו מסיבת יום הולדת של גברת סוופוליס, וגם התמונות שצילמנו בישראל. אנחנו גם דיברנו על כל מה שאנחנו רצינו כמו השבוע שהיה, מבחנים, ועוד. ה-"advisory" הוא חלק מאוד מיוחד מהזמן שלי במילטון, כי יש לי כל כך הרבה זכרונות מהנים עם החברים שלי. אני אוהבת את המסיבות שלנו ואת התמונות שלנו, ואני מתגעגעת לזה. יש לי כל כך הרבה זכרונות ואני רוצה להודות לכל מי שעשה את הזמן שלי במילטון כל כך מהנה. אני אזכור את קבוצת ה-"advisory" ואת כל הזכרונות שלנו משם תמיד.

Ella Kotelanski

Kindergarten Birthday Box

I started learning at this school in kindergarten. On the first days of kindergarten, I showed up in my colorful striped pants and rainbow shirt, excited, but nervous for the day to come. I didn't realize that would be the day, I would be meeting my fellow classmates and friends for life. For my artifact, I chose my Kindergarten Birthday Box. This wooden box covered in pink spotted paper and pictures of my friends, is filled with personalized notes and poems from all of my kindergarten classmates. This gesture was the beginning of my connection with this grade. I have learned what it means to be Jewish and how I am able to share traditions and experiences with family and friends. We have all grown individually and explored our identities. Over the past nine years, I have shared countless meaningful discussions in class and educational experiences in and out of the classroom that I will cherish forever. As I move on with my education, this small box will continue to sit on my bedside table, reminding me of my part in the Milton community, the memories I made, and the relationships I will take with me always.

רבקה קוטלנסקי

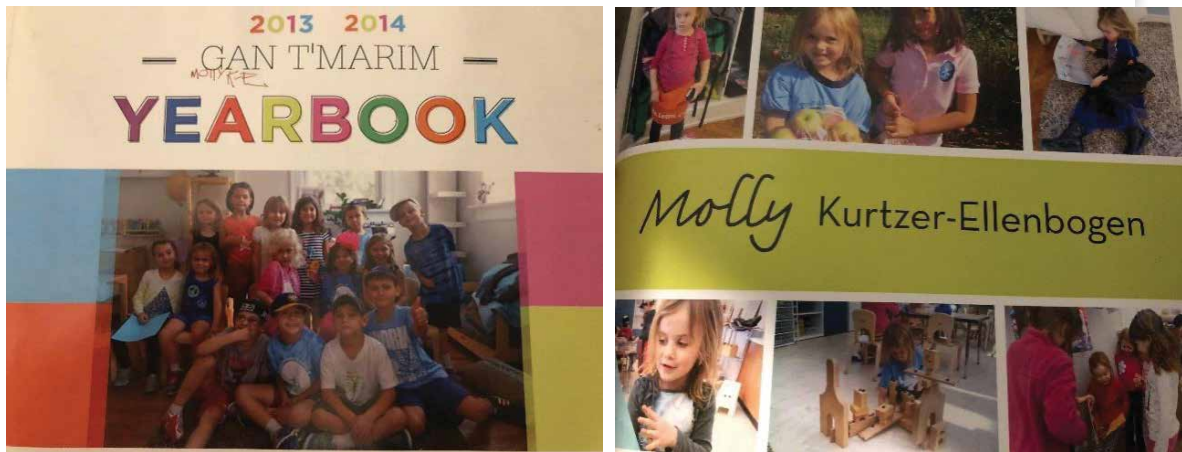
קשרים במילטון

התחלתי ללמוד ב-JPDS בגן בגיל 5. בבוקר אחד בסוף אוגוסט 2013, קמתי מפוחדת אבל גם מתרגשת ליום שבא. לא ידעתי שזאת תהיה ההתחלה של הזכרונות והקשרים שיהיו לי לכל חיי.

בחרתי תמונה כדי להראות שהקשרים שבניתי במילטון הם מיוחדים והם אחד מהדברים הכי חשובים לי בחיים. בתמונה רואים שש בנות יושבות בגייפ עם דגל ישראל. זאת אני וחמש חברות שלי בטיול בישראל בכיתה ח'. זה היה הטיול הכי כיפי בשנים שלי במילטון והדרך הכי טובה לסיים את המסע שלי בו. ביום שצילמו את התמונה הזאת נסענו בגייפ בהרים בגולן בישראל. שרנו, צחקנו, ודיברנו הרבה, וזה היה יום נפלא.

התמונה והזיכרון הזה יחד עם עוד הרבה זכרונות וחברים שיצרתי, יזכירו לי את החוויות המשמעותיות במילטון. באחד הבקרים בסתיו 2022, אני אקום ואהיה מפוחדת וגם מתרגשת ליום שבא. פרק חדש יתחיל בחיי. התיכון, עם זכרונות וחברים חדשים. אף על פי שסיימתי את הלימודים שלי במילטון ובקרוב אתחיל ללמוד במקום חדש, אני תמיד אהיה חלק מהמשפחה ומקהילה של מילטון ותמיד יהיו לי הזכרונות והקשרים הנפלאים שבניתי פה.

Molly Kurtzer-Ellenbogen

My Kindergarten Yearbook

9 years, 9 months, and 15 days ago I got off of the bus at the newly introduced South Campus and began my first year at Milton. I walked into my classroom bursting with hope, joy, and excitement for the years to come, and Milton did not disappoint. Kindergarten was a magical year, a year filled with fun projects, interesting field trips, and *Kabbalat Shabbats* with the discordant, yet still beautiful, sound of 60-something five-year-olds singing *Zoom Gali Gali*. It didn't take very long for Milton to feel like home. At the end of the year, my class, *Gan Tmarim*, was presented with our own special yearbook, made by our teacher and packed with pictures of our best times from the past year. Each student had their own page, and at the end was a series of group pictures of our class. Looking back at that yearbook, I see that so much has changed, but at the same time, very little is truly different. Milton has helped shape me into an articulate and responsible world citizen, a critical thinker, and a kind and respectful human being. At the same time, I am still close friends with many of those I met on my first day, and the curiosity with which I entered this school has most certainly not faded. When I open up my yearbook from so long ago and see the six-year-old I used to be beaming up at me from the colorful pages, it reminds me of how lucky I was to go to a school like Milton for so much of my life. So now, 9 years, 9 months, and 15 days later, I leave this school with the same hope, joy, and excitement with which I came in, and for that I am forever grateful.

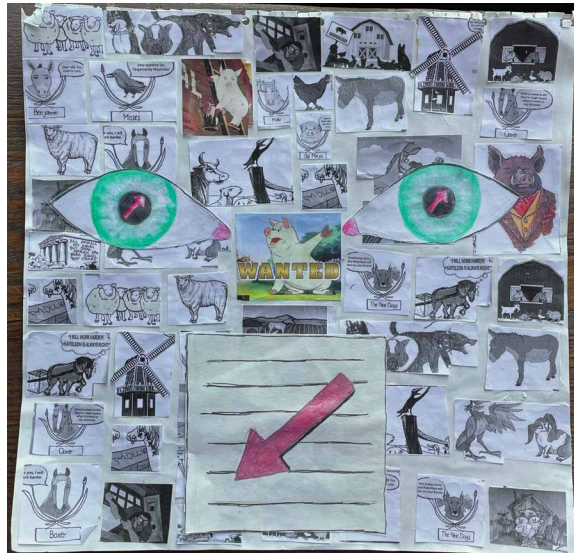
זיוה קורצר-אלנבוג

הזמן שלי באוטובוס בישראל

מילטון נתן לי כל כך הרבה זיכרונות מדהימים בתשע השנים שלמדתי בו, אבל אחד מהם, שאותו אזכור עם המון שמחה ואהבה, קרה רק לפני כמה חודשים. הטיול לישראל היה אחת החוויות המשמעותיות והנחמדות ביותר בחיי. טיילנו בכל רחבי ישראל, וראינו כל כך הרבה יופי. הלכנו לכותל ולמדנו על ההיסטוריה שלו, ואפילו נכנסנו למנהרות שמתחתיו. צפנו בים המלח, וטיפסנו על מצדה. הסתובבנו בצפת, ודיברנו עם אנשים עם סיפורים מעניינים. ראינו כל כך הרבה דברים, ולמדנו כל כך הרבה, שאני אפילו לא יכולה להתחיל לדבר על הכל. הטיול הזה לימד אותי לאהוב ארץ יפה שיש בה תרבות עשירה. עם זאת, אלה לא המקומות שביקרנו שאני הכי זוכרת, אלא זה הזמן של הנסיעות באוטובוס בין מקום למקום. באוטובוס הזה התחברתי עם תלמידים אחרים, דיברתי עם החברים שלי, והיה לי כיף להיות עם הילדים שגדלתי איתם. האוטובוס התמלא בקול של ילדים ששרים מוזיקה ישראלית, וכולם דיברו על הטיול ודברים אחרים. היה לי מאוד כיף לשחק משחקים עם חברים באוטובוס ההוא. ישבתי ליד אנשים שלא הסתובבתי איתם הרבה שנים, ולמדתי כל כך הרבה על האנשים בכיתה שלי. כל פעם שירדתי מהאוטובוס היה לי עוד זיכרון מיוחד שאני אוכל לאהוב כל ימי חיי. הטיול היה הדרך הטובה ביותר לסיים את זמננו במילטון, והזמן שבילינו באוטובוס העלה את הזיכרון המושלם הזה יותר ממה שיכולתי לחלום.

Emma Libowitz

Animal Farm Projects

The humble beginning of *Animal Farm*,
All started with a speech inside of a barn.
One of the pigs, Old Major, was his name.
Lit up a spark that started the flame ...

Those are the opening lines of a rap I wrote about *Animal Farm* in sixth grade. The Humanities assignment challenged us to be creative as we displayed our learning about *Animal Farm*, an allegorical novel by George Orwell about the Russian Revolution of 1917 and the establishment of the Soviet Union. We had to create three projects that explored the themes, characters, and historical context of the novel. In addition to the rap, I created a collage that explored the theme of delusion. My favorite of the three was a political speech, written from the perspective of the character Squealer, a two-faced spokesperson for the dictator, masterfully deceiving the public. I had been fascinated by his speeches in the book and the way his words motivated other characters despite clearly being full of lies. So naturally, I had to write my own. Perhaps it was the creativity or the immersion with the characters and their goals that transfixed me but as I wrote, I was completely in the zone. I felt really connected to the material and that engagement manifested itself into some of my best writing. Now, when I'm working on a project, I always think back to my Squealer speech and hope to emulate the determination and dedication I tapped into that day. I am so grateful to be a graduate of Milton. This school has given me the tools to think deeply and critically and be able to recognize perspective and bias within a given source. As I go out into the world and avoid being brainwashed by a tyrannical pig, I will know who to thank. Thank you to all my teachers over the years for sparking the flame of my learning. I am so grateful to you all for helping me reach this moment. Whether in Humanities, Math, Science, Hebrew, *Toshiba*, or *TanaKh*, I have been able to follow my curiosity, challenge myself, be creative, make connections to Jewish tradition and the land of Israel, and develop new perspectives to understand the world.

מרים ליבוביץ

המשמעות של השבתון עבורי

בתשע שנים שהייתי תלמידה במילטון, היה לי המון חוויות משמעותיות. חוויה אחת שעיצבה את הזהות שלי הייתה השבתון. ביום שישי אחד בכיתה ה', הלימודים נגמרו אבל התלמידים לא חזרו הביתה. נשארנו בבית ספר וישנו שם בערב שבת. הכיתה אכלנו ביחד, ישנו ביחד, שרנו ביחד, ושמרנו שבת ביחד. זאת הייתה הפעם הראשונה שהרגשתי קרובה לכולם בכיתה. זה היה כל כך נפלא כאשר שיחקנו "סרדינס" וכשאני והחברים שלי רצנו כמו מרגלים מסביב בית הספר, קראנו לעצמנו "השרלוקס". אני עדיין זוכרת וצוחקת על דברים שקרו אז. השבתון היה חוויה מאוד משמעותית עבורי מפני שאני לא ממש דתיה. אני לא הולכת לבית כנסת כל שבוע ואף פעם לא שמרתי שבת. לכן היה לי מאוד חשוב להשתתף בשבתון ולשמור את השבת. בזמן הזה בחיים שלי, רציתי להיות יותר דתייה. אני כבר לא מרגישה כך, אבל אני מאוד גאה בעצמי שהשתתפתי בשבתון ושמרתי שבת. אני רוצה לזכור את החוויה הזאת משום שזה היה זמן שהרגשתי טוב עם עצמי, עם הדת שלי, עם החברים שלי, ועם כל הכיתה.

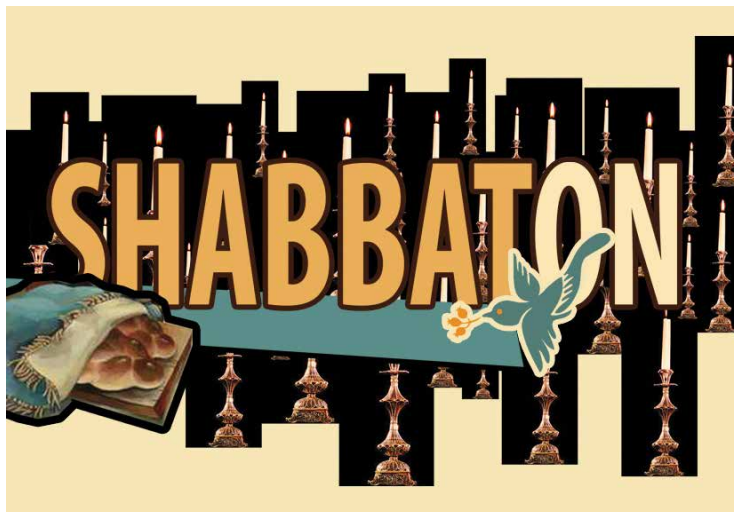
Tali Loeffler

Second Grade Space Station

These past nine years have truly been a roller coaster. I have learned so much, made so many friendships, and had experiences that I will treasure forever. Milton has taught me many valuable lessons. From learning about my identity, to exploring the world around me, what I have gained is an amazing experience I will never forget. Among the lessons I have been taught, I have learned to use the design thinking process to create something important. My second grade space station represents a time when I was able to use creative thinking to imagine and make something that did not already exist. Each group of students was told to create either a spaceship or a space station for the planet assigned to them. My partner was Eleanor, and we were tasked with designing and building a space station that could orbit Saturn. This assignment coincided with our space unit in general studies. We had been studying the solar system, so we had the background knowledge needed to design a working space station. After ideating and identifying the requirements, we decided to make a space station that resembled Saturn's rings. Looking back on this experience, I feel it taught me many valuable lessons and is a terrific example of my use of the design thinking process, a process we practice constantly at Milton.

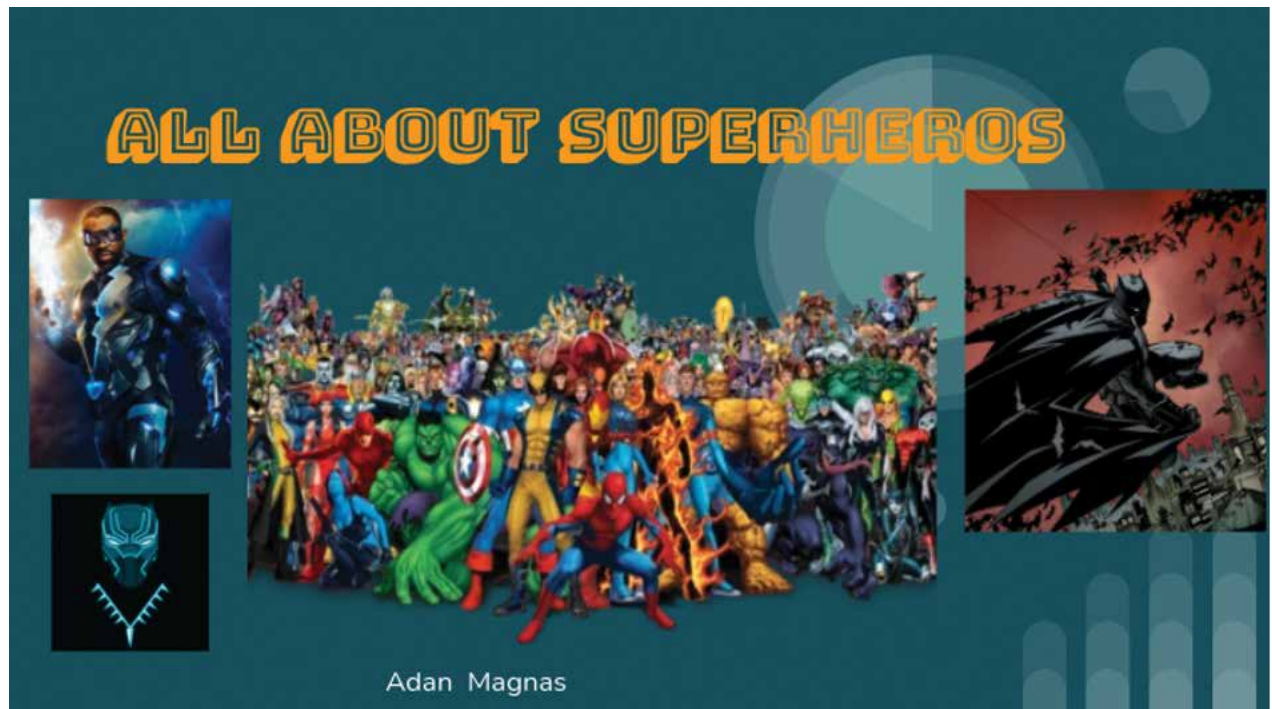
טליה לפלר

חוויות מהשבתון של כיתה ו'

בתשע שנים שהייתי במילטון, אני למדתי הרבה וחוויתי חוויות משמעותיות שאני לעולם לא אשכח. אני אקח את הזכרונות שלי ממילטון איתי בכל החיים שלי. מילטון לימד אותי כמה ערכים שעכשיו מאוד חשובים לחיים שלי. חוויה אחת שהשפיעה עליי הייתה השבתון של כיתה ו'. זה לא היה השבתון הראשון של הכיתה שלנו אולם בשבילי זה היה השבתון שעשה עליי יותר רושם. רוב השבתון היה בבית הכנסת עדס, ולכן כל התלמידים בשכבה שלנו נשארו וישנו בבתים שהיו קרובים לשם כדי שנוכל להגיע לעדס ביום שבת. אני זוכרת שהייתי בבית של משפחה שלא הכרתי, אבל הייתי עם שתי החברות הטובות שלי אז הייתי בסדר. אפילו שלא ישנו כל כך טוב, היה לנו כיף. אני גם זוכרת שהיו חגבים בשירותים שבאותו זמן מאוד הפחידו אותי. בשישי בערב, התפללנו ואז אכלנו ארוחה מאוד טעימה. כשקמנו בשבת בבוקר, חזרנו לבית כנסת והתפללנו עוד. התפילה עניינה אותי כי היא היתה שונה מהתפילה הרגילה שלי. השבתון נתן לי הזדמנות להכיר מנהגים יהודיים אחרים. במהלך היום, חוץ מהתפילות שיחקנו משחקים, למדנו על פרשת השבוע, ולמדנו להכיר אחד את השני. בניתי קשר יותר טוב עם כמה מהחברים שלי, ומאוד שמחתי להיות עם השכבה שלי. החוויה הזאת הייתה מאוד מיוחדת עבורי כי יכולתי לבלות את השבת, שהיא חשובה מאוד בחיי, עם ילדים בכיתה שלי. השבתון הוא רק דוגמה אחת להרבה חוויות שהיו לנו בזמן הלימודים שלנו במילטון. למדתי לא לקבל דברים כמו שהם, ולשאול שאלות על כל מה שמעניין אותי. לא רק למדתי על הזהות היהודית שלי, אלא גם להכיר את עצמי, מי אני בפנים. אני מאוד עצובה לעזוב, אבל הדברים שלמדתי ישארו עמי לעד.

Adan Magnas

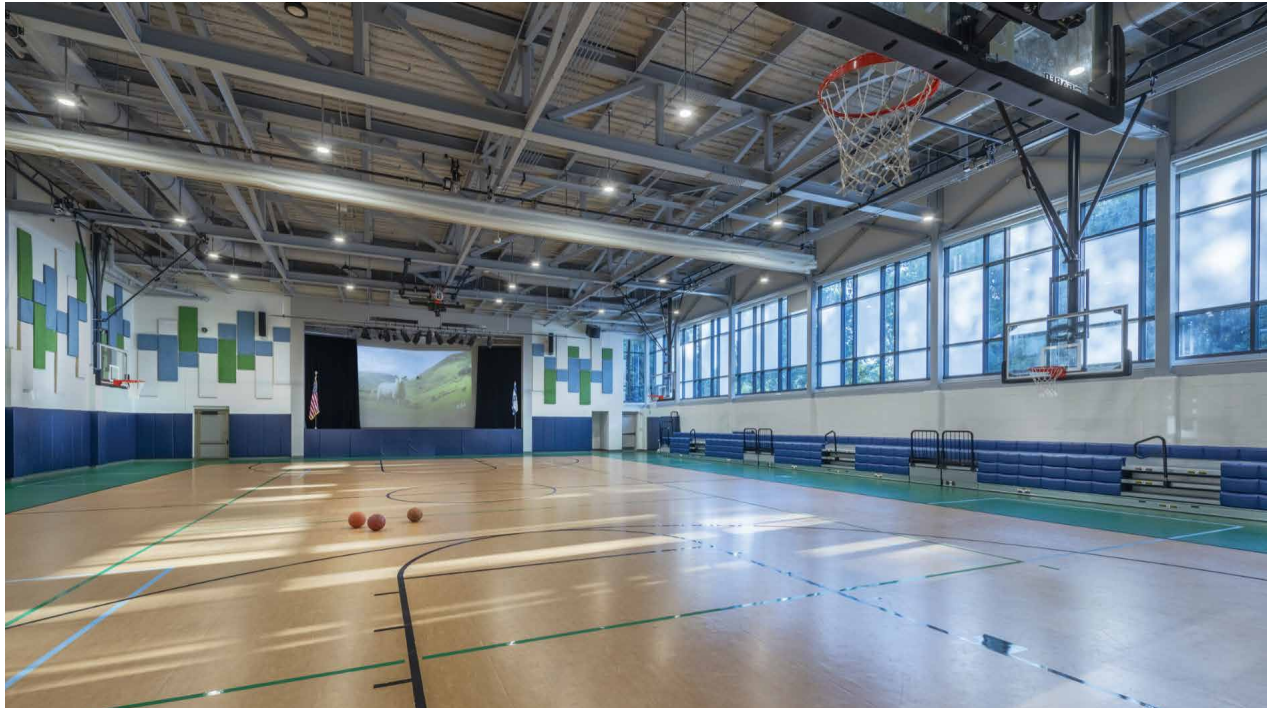

My All About Book Artifact

The artifact that I chose was my “All About Book” that I made in 4th grade. This project was about choosing any topic or theme and writing all about that subject. I chose to write all about superheroes. My book talks about all the superheroes in the fictional world, but also about how people in the real world can be heroes too. In my 7th grade Hebrew class, we had a unit on superheroes too and we learned Hebrew words and phrases connected to this theme, but the bigger lesson is one I have learned throughout my years at Milton. Through projects like my “All About Book” and my seventh grade Hebrew unit, we learned that anyone can be a hero in their own way.

עדן מגנס

הזיכרון שלי במילטון

יש לי זיכרון כייפי מהפסקה כי בהפסקה כל החברים שלי ואני שיחקנו כדורסל. זה היה מאוד מאוד כיף ושיחקתי מצויין. אני הרגשתי שמח. אני שיחקתי עם החברים שלי יצחק, יעקב, תיאו, עמי, דוד עציון, גדעון, דניאל וארי. אנחנו שיחקנו כל יום.

Amalia Netter

Homes Around the World Fourth Grade Project

Out of all the great projects I've completed throughout my nine years at Milton, I chose the "Homes Around the World" project from fourth grade. In this project, we were each assigned to study a type of home from a foreign country. This project involved studying the culture, climate, and people from that land. We were also told to create a model of the home with explanations about its function. I was assigned a Yurt from Mongolia. My partner and I got to create a beautiful home, pictured here and study the Mongolian culture. Throughout this project, my writing and art skills greatly improved and I had the opportunity to learn the value and meaning of a home. In reflecting on what to share about my learning at our graduation, I chose this project about homes because Milton has become a second home to me over these years. This project represents my many years of Milton and how I got to learn about many cultures around the world and see how Milton is an open place and home for everyone.

עמליה נטר

לטייל בישראל

זיכרון שמח ממילטון הוא כשהלכתי לישראל עם הכיתה שלי. זה זיכרון שחשוב לי כי לחוות את ישראל עם החברים הכי טובים שלי היה מאוד משמעותי בשבילי. כשהיינו בירושלים, הלכנו לכותל ולהר הרצל להרגיש את עם ישראל ויהדות. הלכנו גם לאמפיתאטרון בקיסריה ולכנרת בגליל. היינו גם בים המלח ובמצדה. באותו זמן, הרגשתי כל כך שמחה להיות בישראל עם חברים והמורים שלי. זה היה נפלא בשבילי לבקר במקום הכי משמעותי ליהודים עם כמה מהאנשים שהכי חשובים לי. בישראל למדתי הרבה על ההיסטוריה היהודית ועל ההיסטוריה הישראלית. גם למדנו הרבה על הגיאוגרפיה של ישראל. זכיתי ללמוד על החלקים השונים בישראל, מהחופים, להרים ועד למדבר. הטיול הזה השפיע עליי לחפש וללמוד על כל התרבויות של המדינות בעולם. בעתיד, מה שאני הכי אזכור מהטיול הזה הוא להיות עם החברים שלי כל היום במהלך ההליכה להרבה מקומות שהיה לנו בהם כיף.

Theo Rothenberg

Israel Maven Hat

On our last day of our Israel trip, we each got a sky blue hat from our tour guide. It ended up being really helpful- as the bright color helped us spot the members of our group at the Ben Gurion so we wouldn't get lost... The hat represents our trip- but it also is a memento of our whole grade. Right when we got the hats, we started signing each other's hats, just like we would have signed yearbooks. I love this hat, and it will be something I will have for quite some time. For me this hat will be used to remember my time at Milton, my friends, and the amazing experience I had on the Israel trip.

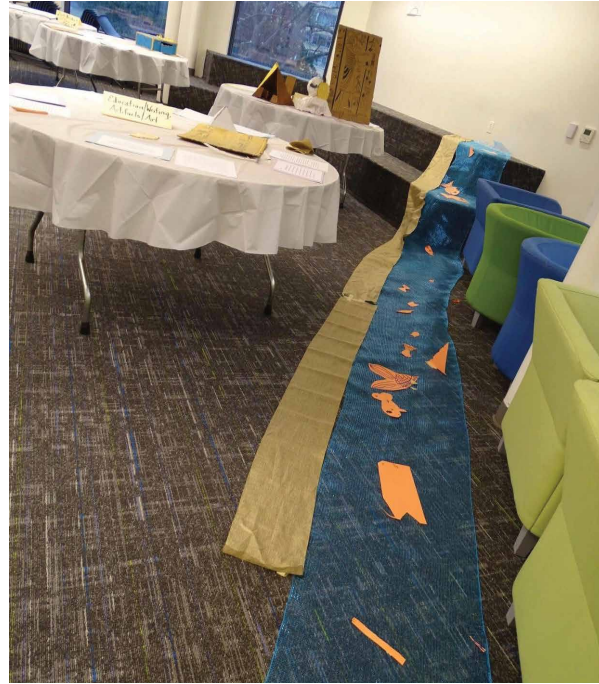
אברהם רוטנברג

הטיול לישראל

זה היה מאוד משמעותי בשבילי להיות בישראל עם החברים שלי שלמדתי איתם במילטון תשע שנים.

Magan Schulsinger

6th Grade Artifact Project

Throughout my middle school years at Milton, one of the many experiences that I will take away was my 6th grade ancient Egypt artifact project. My artifact project in humanities class had a big impact on my experiences here. It was my first ever research assignment that included a parent exposition at Milton. I was excited. The project was assigned to me just as I started Milton in the middle of 6th grade.

“Well, what was my artifact project in humanities?” you might ask.

Each of us students had to come up with an artifact based on a subject we studied in Ancient Egypt. Once every student finished preparing for it, parents got the wonderful opportunity to see our artifacts displayed. We had decorated the entire middle school commons area to make it feel like we were walking through ancient Egypt. The experience made a deep impression on me. The artifact I made was an Egyptian mummy, and I also got to paint pyramids as part of the setting for the expo. I enjoyed being able to make my artifact with friends and think about the connections of our studies to the Passover story I learned each year. Now as I think back on making the pyramids, I see that these structures rested on a sturdy base, a strong foundation. And I can make a connection to the ways being at Milton has helped me lay the foundation of my Jewish identity. That foundation helps me to thrive and continue to grow as a person and as a Jew. I am so grateful for the time I had at Milton.

משה שולסינגר

הכותל

יש לי זיכרון משמעותי מהכותל. זה קרה בשבת.

Eva Schwartz

Sixth Grade Immersive Learning Week Painting

There were many artifacts that I wanted to choose for this presentation, because each one carries a specific memory that I would love to share. Luckily, I was able to find one that I feel both summarizes the years I've spent at this school while holding a particularly significant memory that took part in shaping my learning and perspective .

I first experienced Immersive Learning Week in the 6th grade when I was participating in the Passion and Purpose course. The end goal of this course was to examine how art can serve as an expression of personal passion and be devoted to a particular purpose. We visited a number of art exhibits in DC and then we worked on creating our own piece of art based on our interests. At first, I had no clue what I was doing because I was trying to figure out how to paint the most perfect compilation of my many passions. I realized that was impossible, and instead chose to focus on my love of books as the subject of my painting. The painting reveals how books created different worlds for me and the positive impact reading them had on my life. This immersive learning week helped me to learn more about myself through my choices and passions.

Now how does this connect to my overall Milton experience? Well I remember, having been in Ms. Schopf's Tefillah elective, God Talk, and how she emphasized looking at not only the details but also the bigger picture. If you're looking too closely at a painting – in this case the painting I made in Immersive Learning Week, all you will see are streaks and random bursts of color, which can be beautiful in their own right. But if you take a step back, you can see the overall picture more clearly and that wider perspective can tell a story of its own. I am doing this now. I am about to graduate from the school where I have basically grown up and am soon going to part ways with classmates that I have known since kindergarten. Each individual memory here has meant so much and contributed to the overall Milton picture. As I take a step back and look at these memories all together, I know I will hold this big picture of all I gained from Milton over these years and I will cherish this time forever.

חוג שוורץ

ארוחת הצהריים של יום ההולדת

יש הרבה דברים במילטון שאני חושבת עליהם כעל זכרונות חשובים. זיכרון הכי חשוב שלי הוא ארוחת הצהריים של יום ההולדת. בגלל המגיפה, כבר אין ארוחות כאלה עכשיו במילטון, אבל פעם ארוחת הצהריים של יום ההולדת הייתה ביום רביעי, וכולם היו אוכלים פיצה ביחד. ארוחת צהריים של יום הולדת פעם ביום רביעי, וכולם ממילטון היו אוכלים פיצה ביחד. לכל אחד היה שולחן עם המשפחה או החברים שלו, כדי לחגוג ימי הולדת ביחד. אם היה לך יומולדת בחודש, בסוף ארוחת הצהריים היו קוראים לך לשולחן ארוך ומקבלים קאפקייקס וכולם שרים לך "יום הולדת שמח". גם המשפחה שלך הייתה מגיעה אם זה היה יום ההולדת שלך. גם אם זה לא היה יום ההולדת שלך, כולם עדיין קיבלו בראוניז. אהבתי את ארוחת צהריים של יום ההולדת מאוד, כי זו הייתה גם דרך טובה להתחבר לאנשים בכל הכיתות. פגשתי הרבה ילדים בדרך הזו. יכולתי גם לבלות עם החברים שלי בתקופה הזו. האוכל בארוחת צהריים של יום ההולדת תמיד היה ממש טוב וטעים גם כן. ארוחת צהריים של יום ההולדת תמיד הפכה את היום שלי לטוב. ארוחת צהריים של יום ההולדת הייתה משהו שכל ילד אהב, בין אם זה היה בגלל החברים או בגלל האוכל, וזה יהיה זיכרון נחמד שתמיד אזכור.

Sophie Schwartz

My Costume from *The Sound of Music*

Only five years ago I stood on stage for my third grade performance of *The Lion King*, and I was petrified. Frightening thoughts consumed my brain, and my stomach was all tied up in knots. Once I walked up on stage, I saw hundreds of familiar and unfamiliar faces staring at me, the lights were glaring in my eyes, and it was finally my turn to speak; I felt like the whole weight of the show was being carried on my shoulders. When the audience erupted into applause and the curtains closed, I felt some pride and confidence in how I did, but I lacked that feeling while I was actually performing. Only two years later was my fifth grade performance of *The Sound of Music*, but this time I was slightly less terrified. Since third grade I had experienced more opportunities to be on stage in front of an audience and to present to big groups of people, but despite that, I still felt some uneasiness and anxiety. It was only once I put on my costume that those emotions changed. Suddenly I felt so ready and fearless to get up on the stage and perform. *DO RE MI* began to play, and I was beaming as I walked on the stage. I sang with gusto and confidence, and it felt so natural, which I think was reflected in my performance. I walked away from that show, with courage and self assurance that I had done a great job. That costume represents more than just a thrilling experience and an enjoyable show; it symbolizes a feeling and skill that Milton instilled in me: confidence and poise. Milton taught me how to perform with confidence, make eye contact when presenting, and speak smoothly and naturally when doing public speaking. From performing in school plays, to showcasing school projects, this skill has been crucial to my success. Now today, five years after my very first Milton performance, I stand on this stage with confidence and pride in myself, and a deep appreciation for all that Milton has given me.

ציפורה שוורץ

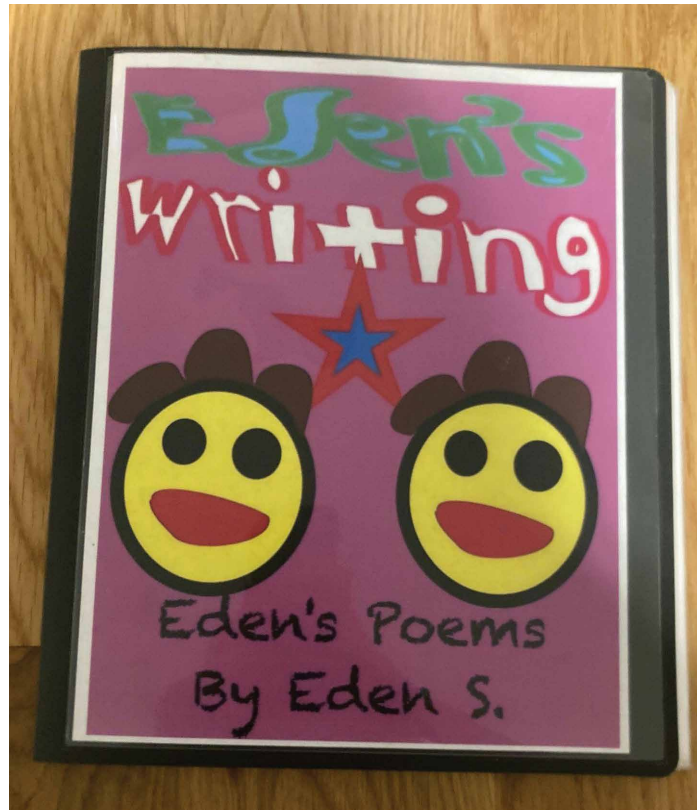

שבוע הלמידה החווייתית

מאז שהייתי ילדה קטנה, אהבתי והרגשתי חיבור לטבע. כשאני בטבע, כל הלחץ במוחי עוזב ואני יכולה לעשות רפלקציה ולחשוב בשלווה. בשבת אני אוהבת ללכת ליער, ולשמוע את המים בנחל, הציפורים בעצים, הרוח בשמים, וכל התופעות בטבע שסביבי. הרבה מהזמן אנחנו רק חושבים על מה שאנחנו רוצים, ולא על מה שיש לנו, אולם כשאני ביער או בחוף, אני זוכרת את כל מה שיש לי ולמה אני צריכה להיות אסירת תודה. זה מזכיר לי שבחיים שלנו, מבחן אחד או הזדמנות שהחמצנו, הם לא חשובים, אולם כשיש לנו את המים בנחל לשתות, אוכל לאכול, ואוויר לנשימה זה יותר חשוב מדברים אחרים קטנים.

בגלל האהבה והקשר שלי לטבע, חוויה שאני אזכור לכל החיים שלי היא שבוע הלמידה החווייתית בכיתה ו'. כל יום יצאנו לטיול מיוחד, עם הרבה הרפתקאות. יום אחד הלכנו בשביל Billy Goat, שהיה קשה, אבל הייתי צריכה להתמיד, אף על פי שזה היה קשה לגוף שלי. ההליכה בשביל הייתה מאתגרת לא רק פיזית, אלא גם רגשית. לא ידעתי מה יהיה בהמשך, אם יהיו אבן או מקל, אם השביל יהיה שטוח או תלול. למרות שבהתחלה היה לי קשה שלא ידעתי מה יהיה הלאה, אחרי זמן ראיתי את היופי בלא לדעת, ולמה זה חשוב. למדתי בשבוע הזה שלפעמים זה חשוב לא לדעת מה יהיה בעתיד. הבנתי שאם כל הזמן אנחנו יודעים מה יהיה בעתיד, החיים לא יהיו מרגשים והם יהיו רק משעממים. אני אזכור את החוויה הזאת כל החיים שלי, והלקחים שלמדתי ממנה תמיד יהיו השראה לאיך אני מסתכלת על החיים.

Eden Sharon

First Grade Creative Writing Book

Over the course of my nine years at Milton, I have learned countless lessons and engaged in lots of different projects and assignments, but one that has really stuck with me is a book I made in first grade. My class worked together to write a book with many different genres of writing, varying from haikus to autobiographies. This was the first time I had ever created anything that had to do with creative writing. This was a pivotal moment in my early years at Milton/JPDS because this was the first time I had written something like this, which opened up the doors to my creative abilities. This project was the initial spark to my love of the creative arts and everything that it includes. I not only practiced writing, but I also began to research topics. Research and writing has been a focus of my years at Milton and I have had the opportunity to explore topics that interested me and to write about subjects in ways that allowed me to apply my creativity and curiosity. I am grateful for these opportunities and all that I have gained over my years at Milton.

עדן שרון

פרויקט מדינות העולם

אני זוכרת את פרויקט מדינות העולם בכיתה ד'. בפרויקט הזה אני למדתי על דרום קוריאה. זה היה זיכרון נעים כי אני אוהבת ללמוד על מדינות בעולם. בפרויקט המדינות, אני למדתי על האוכל, האנשים, והמוזיקה בדרום קוריאה. הפרויקט היה מאפריל עד יוני. בסוף הפרויקט, אני דיברתי עם אנשים בבית ספר בדרום קוריאה. אני הייתי כל כך שמחה עם הפרוייקט שלי.

Ma'ayan Singer

Kindergarten Sculpture Project

Over the course of my time at Milton, I have learned to express my creativity and knowledge in so many meaningful ways. I have done many creative and engaging projects throughout kindergarten all the way through eighth grade but one that I find especially memorable was the kindergarten sculpture project. In kindergarten, our teachers informed us that each class was going to be doing our own unique project to display ourselves in an artistic light. My class, Rimonim, had decided that each student would create a sculpture of themselves, exhibiting how we think about and want to represent ourselves. We spent many weeks of hard work planning, and, then eventually, building our individual sculptures. We met in small groups to give and receive feedback on our projects. I wanted my sculpture to look like me, but more importantly, express my interest in art and design. Our teacher, Mrs. Cohen really pushed us to use our imagination to its fullest potential. Milton has helped bring out the creativity in me, and I will continue to cherish what Milton has taught me in the future. This sculpture project shows how Milton encouraged us to be ourselves and helped us to be the best we can be.

מעין סינגר

הכותל בירושלים

שלום שמי מעין ואני בכיתה ח'. יש הרבה דברים שעשיתי בכל השנים שהייתי במילטון אבל דבר אחד שהיה לי מאוד מיוחד זה שהכיתה שלנו ביקרה בישראל. בישראל היינו בהרבה מקומות קדושים ונופים יפים. רגע בישראל שאני מאוד אהבתי זה כשהלכנו לכותל בירושלים. הכותל הוא מקום מאוד קדוש לכל היהודים שבאים לשם מכל העולם. בכותל אנחנו היינו צריכים ללבוש בגדים ארוכים כי זה מקום מאוד קדוש והבאנו סידורים כדי להתפלל. הכותל מפוצל לשני חלקים - גברים צריכים להיות בצד שמאל ונשים בצד ימין. נשים וגברים לא יכולים להתפלל ביחד. בלילה של יום שישי, הכיתה שלנו הלכה לכותל. היו הרבה אנשים אז היה קשה לגעת בקיר. כל הבנות הלכו לצד ימין והבנים הלכו לצד שמאל. כולנו התפללנו ביחד וזה היה רגע מאוד חזק. אנחנו שרנו שירים והתפללנו לשבת. זה זיכרון שאני לא אשכח לעולם.

Ari Skolnick-Einhorn

Picture from Har Herzl

Although I have only lived in DC for 2 years, both of which were impacted by Covid, Milton has changed how I will make crucial decisions later in my life. Our time in Israel was especially impactful, and one particular conversation stands out for me. As we walked into Mount Herzl/ *Har Herzl*, the mood shifted. We entered an amphitheater with a view of Herzl's tomb and our tour guide, Yonit, spoke with us about the way Israel remembers their fallen heroes. I shared how I think it's meaningful that we commemorate Yom Hazikaron and it leads directly into celebrating *Yom Ha'atzmaut*. It is important to mourn all the Israeli soldiers who have died, but it is equally important to celebrate what they were able to achieve while sacrificing their lives. As I think of this, I think about my future- about moving to Israel as one way to honor all of these soldiers. This trip to Israel, specifically this moment, and all my time at Milton will impact all my future choices and decisions in life. While I know I'm not yet at the stage of my life to make those kinds of decisions, the Israel trip in this moment changed how I will think about these choices later in my life.

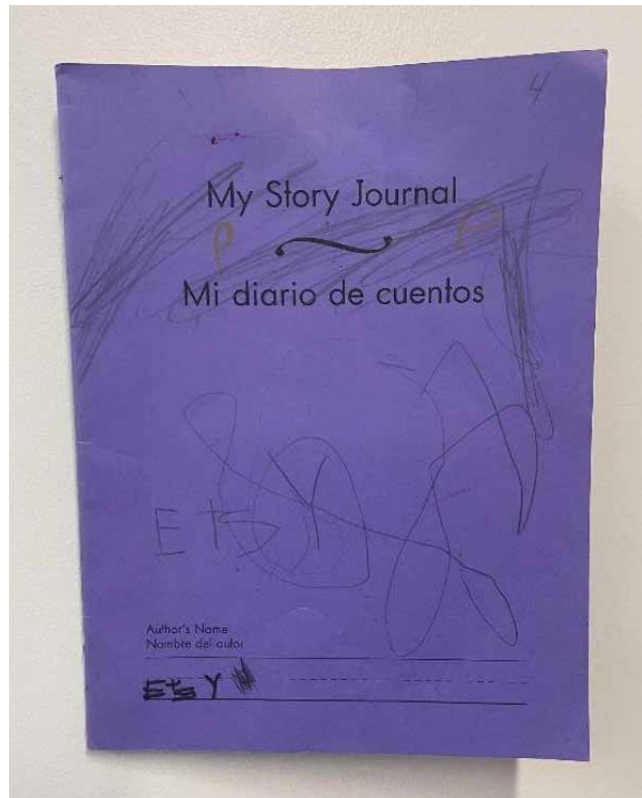
ארי סקולניק - עינהארן

הר הרצל

אני גר בווינגטון DC רק שנתיים, וכל הזמן הזה היה קוביד. במילטון לא רק למדתי הרבה, יש לי גם הרבה זיכרונות. הזיכרון הכי טוב שלי הוא מישראל. זיכרון שמאוד חשוב לי מישראל הוא הר הרצל. שאנחנו הלכנו שם, כולם היו בשקט. היו שם הורים ואחים שביקרו את בן המשפחה שלהם שלהם. כולם היו עצובים. מדריכת הטיולים שלנו רצתה שאנחנו נאמר מה חשוב בטיול שלנו. אני אמרתי שאני רוצה לחיות לישראל ולגדל בה את הילדים שלי. אני גם אמרתי שאני רוצה לכבד את כל החיילים שהקריבו את עצמם כדי שתהיה מדינה יהודית. בשנה הבאה בירושלים!

Etzy Skromne

My Kindergarten Notebook

Throughout my many years of study at Milton/JPDS, I've had many moments and memories that I will carry with me for the rest of my life. An object that helps me think of my education from the very beginning is my kindergarten notebook. On the surface, the symbolism is clear - I learned how to write in kindergarten, in this very notebook. This is an instrumental skill that was significant to learn at that time. When digging deeper, there is more than meets the eye. Nine years ago, we could choose to write about whatever we wanted to. As I look back, I can see that I wrote about what I treasure most, my friends, and my family. For example, I wrote about sleepovers I had had, family visits, hobbies, and everything else that as a five year old was important to me. Now, as a fourteen year old, I can reflect back and realize that my values are not that different from what they were back then. I still care about everything I cared about then, but now so much more. I have so many experiences, memories, and more friendships than what I had on my very first day here at Milton, nine years ago. And I will carry these all with me forever.

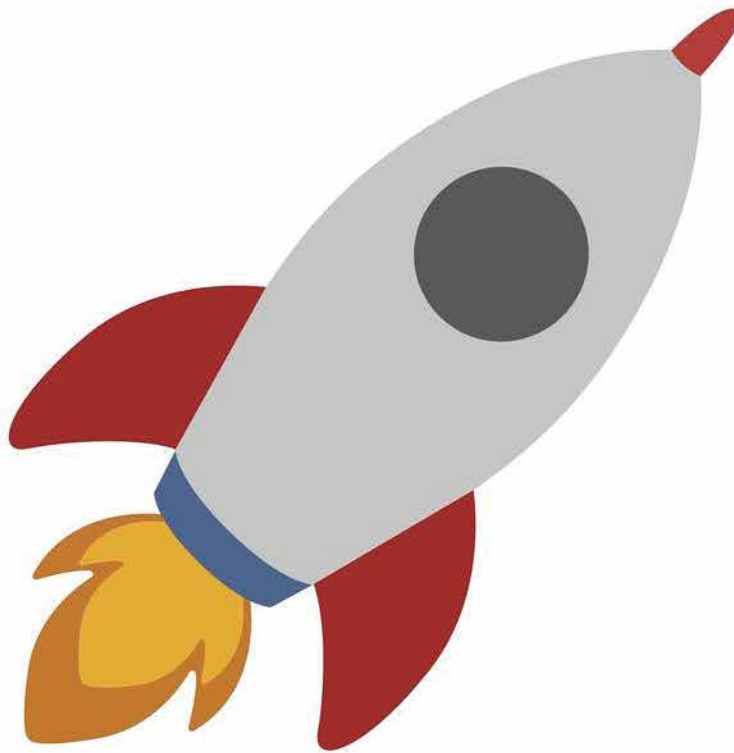
עצי סקרומנה

שבת בכותל

בכל השנים שלי במילטון, זיכרון אחד שאני אקח איתי תמיד זה זיכרון מישראל, בערב שבת. זה היה היום החמישי שהיינו בישראל, והיינו מאוד עייפים, ומוכנים לשבת. חזרנו מהפעולות של היום, והתכוננו לשבת. ואז, כולנו ביחד הלכנו בירושלים בגשם לכותל. כשהגענו לכותל, הלכנו למקום שגברים ונשים מתפללים ביחד. התחלנו לשיר את השירים של קבלת שבת, ולרקוד ביחד בגשם. אחר כך חזרנו למלון כדי לאכול ארוחת ערב. בהתחלת הסעודה, היתה לי ההזדמנות לעשות קידוש לפני כל החברים ומורים שלי. אני הייתי מאוד שמח לעשות את זה, כי זה היה כבוד מאוד גדול בשבילי. הלילה המשיך עם עוד דברים כיפיים וזאת הייתה חוויה חשובה בשבילי. שמת לי לב ברגע הזה שבמשך כל השנים שלי במילטון, אנחנו תמיד למדנו על מדינת ישראל, על השפה העברית ועל ההיסטוריה של האבות שלנו. ואז, כשהיינו ביחד בכותל בגשם, בשבת, אני ידעתי שזה היה רגע סמלי שאני אזכור לתמיד.

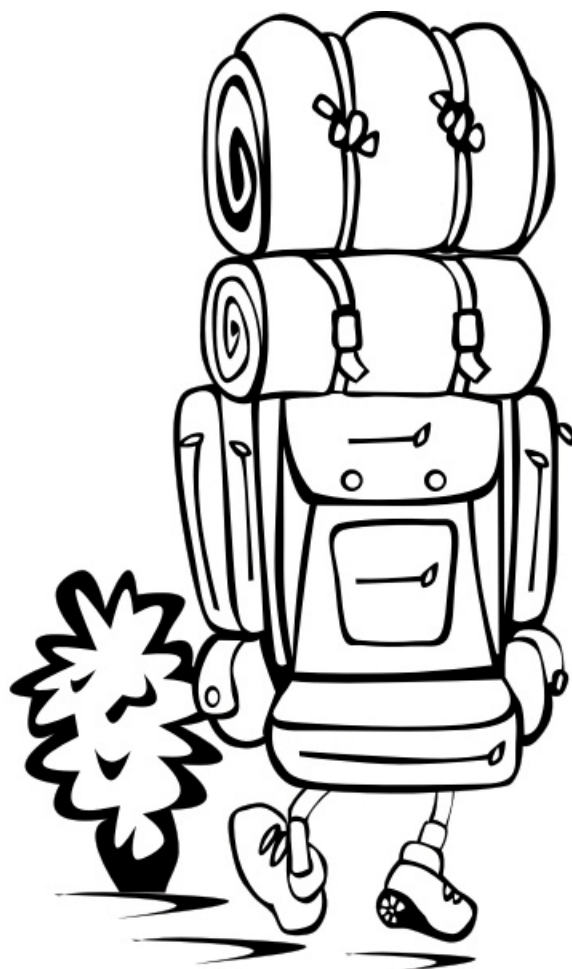
Asher Steiner

Second Grade Outer Space Exploration

My name is Asher Steiner, and I'd like to talk about the rocket project we did in second grade science. I had just gotten back from living in Israel for about a year, and was still getting used to living in the US again. Making a rocket ship was - (in little Asher's mind)- awesome. I worked in a team with a few other students, and we eventually produced a five-floor ship, with all the essentials an astronaut might need. I loved seeing our creation completed and imagining it shooting through space. This project inspired a wonder in me and an interest in engineering and science, as well as in solving problems. Milton contributed so much to my childhood, nurturing my curiosity and creativity from a young age.

אשר שטיינר

התיק הישן

יש לי תיק שנוסע איתי משהייתי בכיתה ב'. גרתי בישראל חמישה חודשים, ובישראל קניתי את תיק. כשחזרתי למילטון, לקחתי את התיק איתי. בתיק שלי נמצאים שיעורי בית מהרבה שנים. התיק שמר עליי בכל שמונה השנים שהייתי במילטון. עכשיו, שאני מתחיל ללמוד בבית ספר חדש, אני מקבל תיק חדש. התיק הישן שלי מלא בזכרונות והתיק החדש שלי עדיין ריק. עכשיו אני מוכן להתחיל למלא אותו בזכרונות חדשים.

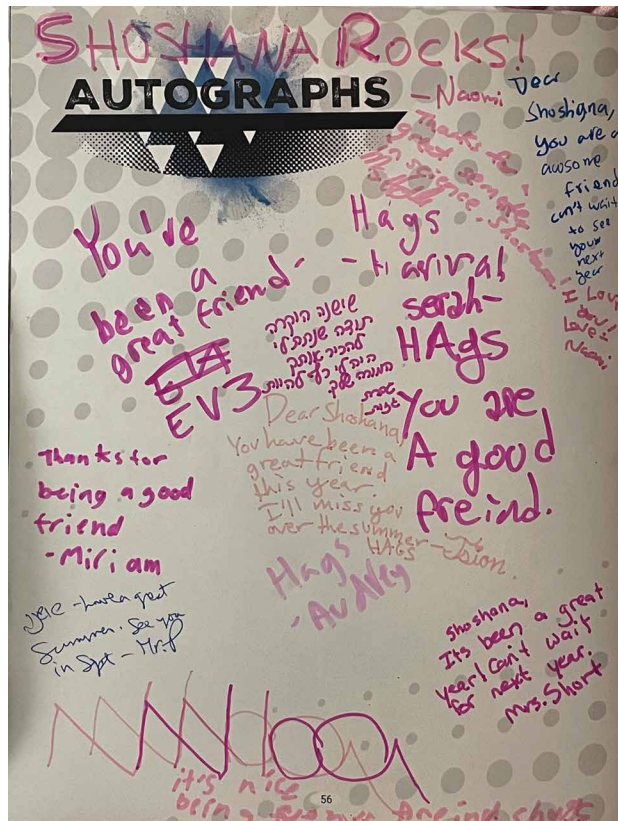
Shoshana Tinsley

Milton's Shuk

One of my earliest memories at Milton is from first grade. When I was in first grade, I went to an in-school shuk that the sixth grade was running to raise money to send to Israel. I remember that my classmates and I waited outside of the gym. Then our teacher came around and handed us tickets. When I walked in, I saw a bunch of tables with games and toys and so much more. We spent a certain amount of tickets to get something we wanted. I got a game, a stuffed animal, and a block that has an S on it. That was a really fun experience. And then seven years later, I was waiting with a ticket to actually enter the land of Israel with people who I have spent most of my life with on our eighth grade trip! Going to Israel in eighth grade was the culmination of all of our years at Milton connecting with and learning about Israel's history, land, and people. I am so grateful for the experience of learning about Israel and traveling to and experiencing Israel with my friends and teachers from Milton. While my future journeys will be with different people, I am so grateful for the experiences and journeys I have had over the past nine years.

שושנה טינסלי

סוף שנה במילטון

הזיכרון שאני אוהבת קרה כל השנה. בסוף השנה, אנחנו כתבנו את השמות שלנו בספר זכרונות של כל אחד. אנחנו רצנו לכל הכיתות לקבל את השמות של כל האנשים בכיתה. המורים שמרו עלינו. בסוף שנה אני תמיד שמחתי כי ידעתי שאני עולה לכיתה אחרת, אבל אני גם הייתי עצובה כי ידעתי שכמה תלמידים בכיתה שלי לא חוזרים בשנה הבאה.

Miriam Turner

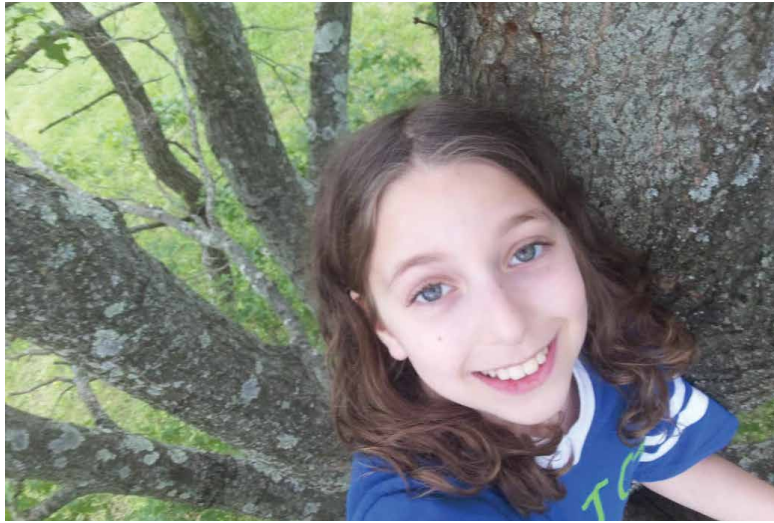

What I Treasure Most

This year and the past nine years have been the best of my life, not that there was much life before that. Of course, Seventh grade and half of Sixth grade were very hard, but I still enjoyed them. Kind of. But many of my most meaningful memories are from earlier years. I have been asked the question, what is my most treasured possession? I have spent a long time thinking about it, especially since I was asked it in kindergarten, but a few years ago I finally had an answer. My favorite things that I own are my memories. Over the years, this school has welcomed me, and I found and built a community here. It also helped me feel more comfortable in the Jewish community. I have so many favorite memories from over the years, from Israel, from my fourth grade class, from birthday lunch, from the first day of kindergarten, but I only have so much time. So I could just talk really fast, but I want to be understood, so sadly, I am only going to choose one from third grade. On Fridays during lunch, my class would push our desks together into one big table and spread a white paper tablecloth over them. This made me feel more connected to my classmates because we were not at our own tables anymore, now we were together. Then we would get a piece of challah, and a little tiny plastic cup that was probably terrible for the environment, filled with grape juice. Then a few volunteers would go up to the front of the classroom and light the candles and say the blessings. After everybody ate lunch, we sang Shabbat songs. As I was writing this I was remembering more and more of those times, like how the hot lunch was grilled cheese and green peppers and sliced cherry tomatoes in a baggie. I remembered how I would give away my green peppers because I hated them. I remember how I felt like I belonged.

מרים טרנר

טבע

זה קרה בכיתה ה'. התלמידים בכיתה שלי נסעו לפרלסטון בשביל טבע. הקבוצה שלי הלכה לנחל ביום השלישי, ואנחנו אכלנו סנדוויצ'ים על כריכות אורז. אחרי זה, אנחנו הלכנו במים והלכנו לחוף הנחל. לקחנו ושיחקנו עם פלסטלינה. יש לי את הפלסטלינה שלי עד היום אבל אני לא יודעת איפה זה. אני גם זוכרת שבטבע אני למדתי הרבה שירים. אני אהבתי את השיר "ברוקולי". בלילה של היום הרביעי, אנחנו הלכנו בין העצים בחושך. אני פחדתי אבל אני עשיתי את זה, והיום אני לא פוחדת מחושך. ביום האחרון, אנחנו למדנו את השיר "In Love We Do Reside". אני הייתי עצובה ללכת הבית.

Eliana Wolf

My Hiking Boots

I love these dirty boots! Who knew that Ima's Amazon spree at 11:00 at night sometime last year would be the symbol of my time at Milton. Together – my boots and I have been through a lot. When the rest of the world was locked down and shut in, Milton rented Bretton Woods and Valley Mill so we could have a place to feel free and have fun and learn. These boots were with me. During the Adventures in Nature Immersive Learning Week, I met new friends, pushed my limits, and learned about the world – and these boots were with me. And, finally, in Israel when I climbed historic hills and walked on antiquated stones – these boots were with me. To me, these boots represent everything that is unconventional and special about Milton. These are boots that will always signify Milton for me. When on a journey, you have to always remember where you were to know where you need to go.

“To unpathed waters, undreamed shores” – Shakespeare

אליענה וולף

שבוע הלמידה החווייתית "הרפתקאות בטבע"

בכיתה ח', היתה לי חוויה נפלאה בשבוע הלמידה החווייתית. בטבע עם החברים שלי, למדתי מה באמת מיוחד במילטון. זה היה שבוע משמעותי ששינה את החוויה שלי בחטיבת הביניים. אחד מהדברים שהיו ממש משמעותיים עבורי בשבוע הזה היה שלמדתי להכיר את האנשים שהיו שם איתי. השכבה שלי, היו תלמידים שלא הייתי חברה שלהם. בשבוע הלמידה החווייתית, השתתפתי ב"הרפתקאות בטבע". הלכנו ביחד במסלולים קשים ומפחידים. ראינו עצים, מים מנחלים, וכל מיני חיות והיה לי מאוד כיף. בזמן הטיולים בטבע, היתה לי הזדמנות להכיר טוב יותר אנשים בכיתה שלי ועכשיו אני מודה על ההזדמנות הזאת שעזרה לי להיות קרובה אליהם ואני רוצה להמשיך להיות איתם בקשר בתיכון ובחיים אחרי התיכון. יש משהו מיוחד בטבע שעוזר להיות ביחד. הטבע והיערות שהלכנו בהם קירב אותנו.

משהו שגם היה מדהים בשבוע הלמידה החווייתית היו הדברים שלמדתי על הטבע. למדתי כמה זה חשוב לשמור ולטפח את הטבע, ולהתנהג בצורה בטוחה שלא תסכן אותנו. החוויות שחוויתי בשבוע הזה היו מקסימות, ואני יודעת שאני אביא את הדברים שלמדתי והקשרים שיצרתי לכל המקומות בחיים שלי. כמו שצעדנו קדימה בטיולים שלנו, כך גם אני אלך בדרך קדימה עם הזכרונות שלי משבוע הלמידה החווייתית הנפלא.

Audrey Yedwab

Kindergarten Special Doll

I've been attending JPDS, now Milton, since kindergarten. During my student spotlight in kindergarten, I received a customized doll. Each of us in the class received a doll handmade by a couple of classmates. Our class came up with the idea, and each week someone else received a doll and each week different people helped make the doll. This doll is special because I still have it and it shows that even when we barely knew each other we still cared for each other. Throughout the years our grade has shown care toward each other, we support each other and help each other through the good and bad times we all experienced.

אביבה ידוב

”כל סוס אחד“

אני זוכרת שאני עשיתי אומנות בשיעור תנ”ך בכיתה ו'. האמנות היתה על דרש ופשט על הפסוקים שבני ישראל הלכו ממצרים למדבר. אני עשיתי את הפרויקט עם מרים ואנחנו עשינו את הפשט ”כל סוס אחד“ כי הפסוק אומר ” כל סוס פרעה“. אנחנו עשינו שני ציורים של הפשט. אני הייתי בכיתה של גברת הורנשטין. הפרויקט הזה היה הפרויקט הראשון בתנ”ך מכיתה ו'. השיעור הזה היה בחדר 1313.

Isaac Yourman

My Milton Kippah

My Milton artifact has been a part of my life for over nine years, even before I started attending what used to be JPDS. This is my JPDS *kippah*, made by Jews in Uganda, purchased here at a JPDS pajama movie night when my sister was in second grade, and worn from preschool through 7th grade. Even when we had to learn on Zoom, I would still wear it throughout the entire day. When I was young, this *kippah* was much of what Judaism was to me. In my eyes, wearing a kippah was what it looked like to be Jewish, and I was so proud to wear it everywhere. As I started learning at JPDS, I learned that wearing a *kippah* was not the only thing that makes someone a Jew, but that never took away from its meaning. Then, at the end of 7th grade, as I finally retired my kippah, gray with age and stretched out to a size much larger than it started, I would keep it in my room next to my bed as a small reminder to be proud to be a Jew and a member of the warm Milton community that has been my home for so many years.

יצחק יורמן

רפלקציה על חוף הים בישראל

בכל השנים שלמדתי במילטון אספתי הרבה חוויות חשובות. אחת מהן היא כשהכיתה שלי הייתה בתל אביב ביום האחרון שלנו בטיול ישראל. אכלנו את ארוחת צהריים ואז שיחקנו ליד חוף הים. היה יום מאוד יפה וכולם נהנו מהנוף היפה. אחרי זה ישבנו במעגל ודיברנו על החוויה של להיות בישראל. חשבתי על כל הזמן שלי במילטון ועל כל החברים שלא יהיו איתי בתיכון. כולם דיברו על איך להיות בישראל שינה אותם. אמרתי שלפני מאות שנים, יהודים מכל העולם עלו לישראל כדי לברוח מהאנטישמיות במדינות שלהם, ולגור בארץ הקדוש. החוויה הזאת תהיה בלבי בכל החיים שלי.